

Гомін України

Суспільно-політичний тижневик, видає В-ча Спілка „Гомін України“

з обм. пор.

Редакція колективна. Складання кожного чергового числа закінчується у понеділок.

Логотип й оголошення до кожного чергового числа приймається до п'ятниці включно.

Редакція не звертає надісланих матеріалів і не веде листування в їх адресі, застерігаючи за собою право їх скорочувати та спрощувати. Статті підписані прізвищем чи ініціалами автора не є конечною енциклопедією становища Редакції.

За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Зміна адреси \$0.10. При зміні адреси подавати стару адресу.

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ

Канада: Річно \$6, піврічно \$3.25, четвертьрічно \$1.75.

США і інші країни: Річно \$7, піврічно \$3.75, четвертьрічно \$2.

SUBSCRIPTION RATES

Canada: \$6 per year, \$3.25 per six months, \$1.75 per three months.

USA & foreign: \$7 per year, \$3.75 per six months, \$2 per three months.

ДАТИ ДЕРЖАВНОСТИ І СОБОРНОСТИ

Мені однаково, чи буду
Я жити в Україні, чи ні,
... Та не однаково мені,
Як Україну злії люди
Присплять, лукаві, і в огні
Її окрадену збудять...
Ох, не однаково мені!

(Т. Шевченко)

(ів) Пророка візія Шевченка майже точно і з якоюсь трагічною поспідовністю здійснилась у вікопомних днях нашого національно-державного пробудження в 1917-1919 роках.

Приспана й окрадена злими і лукавими ворогами Україна збудилась у вогні війни і революції.

Довгою неволею притуплена національна свідомість народу не реагувала належно і своєчасно на лисакви і громи революції.

Коли треба було протягом годин рішити про свою долю, тоді гайновано довгі місяці на зайві маніфестації і прогайновано нагоду, що на неї ждали в неволі цілі покоління.

„Велика пора“ вимагала великого й своєчасного чину. Не вільно було відкладати на завтра того, що треба було зробити сьогодні.

Пробуджена революцією національна стихія народу не могла тривати задовго без спрямування її у властиве русло. А тимчасом ця стихія, як у вірі революції миттю з'явилася, так і на очах учасників заникла, не бувши належно використаною. Безплідні, безконечні наради та засідання і з'їзи „доконали сиротину“.

Не було зовсім в інтересі гідності народу і його національно-державного відродження вистоювати в почекальнях нових господарів московської імперії і просити в них згоди бути вільними на своїй землі. Ці торги і вистоювання в Петербурзі — Винниченка, чи у Відні українських послів, були колодами на історичному шляху великих можливостей. Тому треба дякувати Богові за те, що в тих обставинах удалосься осiąгнути, і подивляти поставу і завзятість цієї частини борців за свободу України, що немов надхнені Провидінням довели націю до власнів мети — проголошення самостійності і незалежності України. Однак не можна забувати, що до цього акту ми ішли етапами, ніби забувши, що хто діє рішуче і вчасно, той діє подвійно і усієшно. Ми були обережні і немов не вірили, що тюрма народів завалилась. Це й стало причиною, що початковий потенціял національно-революційної енергії народу заник і ввесь тягар боротьби поклався на плечі найзаязятіших і найсвідоміших патріотів, які від початку і до кінця віддали себе всеціло на службу нації, особливо в рядах відновленої рідної армії.

Згадуючи ці вікопомні дні і події з перспективи майже півторіччя, не можна не ствердити факту, що коли б не було отих найзаязятіших, а їх, жаль, було замало, не було б переможків над ворожими арсенальнцями в столиці України, де боїми проводив один з перших — войн, провідник і революціонер Головний Отаман С. Петлюра, і не дійшло б до 22 січня 1918 і 1919 рр.

І хоч тоді не судилося нам закріпити за собою нашу державність і стати в ній господарем, але акти 22 січня залишаться в силі назавжди. За їх здійснення боролися і клали свої голови країні сини народу. Боротьба за ідею 22 січня українського народу ніколи не припинялася і не припиниться, поки Україна не буде вільною і соборною державою. Відзначаючи кожного року світлу дату 22 січня, не вагайтесь пригадати собі і пізнати всю правду про великих буревійні і багатонадійні події 1917-1919 рр. Не вагайтесь глянути цій правді просто в очі, хоча б там прийшлось побачити і прикрі явища наших фатальних помилок. Побачити і признатись до своїх помилок означає гарантію успіху в майбутньому. А наше майбутнє перед чими. Напевно прийде до нового чину і настануть нові гелікі можливості. Будьмо ж до них готові з твердою вірою, що народ здобуде перемогу, а світлі акти 22 січня стануть дійсністю на вільній українській землі.

ГІЛЬМ'ЯЗОВО — ЗАПОЛЯРНЕ СЕЛО

Московська „Правда“ від 3 січня 1966 р. подала вістку, що за північним колом існує заполярне українське село Гильм'язово. Місцевості довкола заполярного Оленогорська зв'язані з життям і діяльністю Аркадія Гайдара. „Правда“ не висловлює спірального права, звідкіля за полярним колом знайшлися українці і як вони там попали. Ко-ротка вістка про те викри-

ває факт насильничих вивозів українців на північні території СССР і їх там дальше запроторювання. Щоб в заполярних українців убити як будь пов'язання з Украйною, 2 січня ц. р. дітей з Оленогорська і Гильм'язова вислали не на Україну, а до Москви, щоб вони там зустрілися з „пioneerським отрядом“ 54 московської школи.

Безладдя в економіці СССР

Реформи щодо реорганізації управління промисловістю СССР схвалені пленумом ЦК КПСС 27-28 вересня 1965 року в Москві, відбуваються аж до кінця 1968 року. Напевно 23-ий з'їзд партії, визначений на 29 березня 1966 року, також розглядується по станові вересневого пленуму ЦК компартії. Чи зробить він якісь зміни в постанові цьогорічного вересневого пленуму щодо реорганізації керівництва „соціалістичною“ економікою, зараз передбачити досить тяжко, тим більше, що на день з'їзду реорганізація не буде ще закінченою.

Відомо, що протягом дового часу, після усунення Хрущова, в кулінарах ЦК КПСС, а також і між московсько-большевицькими визначними економістами відбувалися досить запеклі дискусії щодо стану „соціалістичної“ економіки як у ділянці сільського господарства, так і в ділянці промисловості. Досить завзято виступали на сторінках центральної московської преси відомий харківський економіст-науковець Ліберман та член-кореспондент московської Академії наук Аганбегян. Як той, так і другий критично розглядали стан „соціалістичної“ економіки і стверджували цілковиту її кризу, хоч їх погляди в деяких питаннях були діаметрально протилежні. Оба написали до ЦК КПСС свої доповідні записи та пропозиції щодо оздоровлення економіки, стверджуючи одноразово загрозливі негативні явища в „соціалістичній“ економіці, виразно підкреслюючи її глибоку кризу. Фактично перманентну, яка існує ось уже 48 років.

Крім Лібермана та Аганбегяна, в дискусіях виступили: проф. І. Сільва Тарука з Грацу, проф. Батталія з Болонії, проф. Веттер з Риму, проф. Ріва з Риму, проф. Муньоз Альонзо з Мадриду. Деякі з них були членами фахових комісій Собору. Теми: Атеїзм, індиферентизм, комунізм, католицизм — і свобода релігії, як теж мотиви юридичні і політичні релігійної свободи. На швидку руку скликана конференція мала роз'яснити деякі позиції Собору в ситуації неясності і розхитаності серед деякої частини інтелектуальної еліти. Часто доповідачі покликалися на рішення Собору, а деякі, як проф. Ріва, цитували цілі їх партії.

Несподіванко була доповідь проф. Веттера, який — великий знавець і критик теорії марксизму — зайняв критичну поставу до сугестії коекзистенції Церкви і комунізму, доказуючи діаметральну протилежність їхніх позицій. Проф. Веттер документально показав, що переслідування релігії комуністами не лише не припинилося, але, навпаки, скріпилося. Доповідь проф. Веттера, з яким на попередніх конференціях не раз треба було толемізувати, зокрема в питаннях релігії та атеїзму, звісно з афірмациєю многовидності таєстичної світотворчості.

Зрештою, існує не так філософічне переконання атеїстів, але існує тепер ФАЛЬШІВА віра і це найважливіше, а не тільки фальшиві наука. Уже Ле Бонн говорив, що це дві окремі речі — переконати однінцю, а зовсім що інше — масу, одержиму якоюсь вірою чи ідеєю... Очевидно, кожна велика релігія має крихітку правди, сміливу можна сказати, християнської правди, звісно з респектом перед кожною релігією, звісно з афірмациєю многовидності таєстичної світотворчості.

правдіння промисловістю, удосконалення плянування та посилення економічного стимулювання промислового виробництва СССР.

Характеристичною є оцінка стану „соціалістичної“ промисловості, яку зробив у своїй доповідній записці до ЦК КПСС член-кореспондент Академії наук СССР, керівник Сибірського відділу Академії наук у Новосибірську Аганбегян. Він писав до президії ЦК КПСС таке:

За останні шість років

темпи зростання соціалістичної економіки зменшилися на дві третини,

порівняно до минулих п'ятирічок,

а в сільському господарстві з 8 проц. до 0.8 проц.

Зростання роздрібно-

го збуту продукції загальмувалося на 75 проц. Реальні прибутки одної людини катастрофічно зменшилися і дорівнюють не більше 40-45 карб. на душу населення.

Від 1958 року (початок хрушевської семирічки — А. М.) розпочалося зменшення і абсолютних показників, що в свою чергу потягло за собою і зменшення завдань семирічки. Економіка СССР не виконала жодного завдання, пе-редбаченого 20-річним перспективним пляном.

Советські економісти помилилися і в оцінці економіки США та інших високорозвинених провідних несоціалістичних держав (Безладдя... стор. 6)

Занепокоєна Москва

Te, що в світі прийнято називати облюдом і злочином, — у Москві звуться дружбою і братерством.

Забагато злочинних дій лежить на сумлінні кремлівських правителів московської імперії і тому вони щораз більше прикладаються невинними баранчиками і приятелями тих держав і народів, які у московських плянах грають певну роль. А таких народів чимало. Передусім Москві йдеється про вдергання під свою загребущою рукою тих, що їх вона підсту- пом, чи зброєю підкорила і після останньої війни.

Народом, що, до речі, надто багато спільногома з московським, з монгольським народом, що частинно належить до Китаю (внутрішня Монголія з населенням коло 5 мільйонів) і зовнішня т. зв. Монгольська Народна Республіка, створена большевиками в 1924

р. як буферна держава проти Китаю, що в тому часі був поділений і безсилий і не міг противиститись агресії СССР. Зовнішня Монголія числила дещо понад мільйон населення з територією 558,054 кв. миль, положеною між СССР, Маньжуру і Китаем. Столиця не місто — Улан Батор. Як бачимо, територія країни покладається від території України, але майже зовсім не заселена. Щоправда, значну частину країни покривають піскові пустелі, які при сучасній агротехніці можна перетворити в урожайні поля. Прикладом може служити сучасний Ізраїль. Для перенаселеного Китаю необхідні терени для поселення мільйонів людей. Похід на південь, чи південний схід не розв'яже вузла, бо так Індія, як В'єтнам, Ляос, Камбоджа й інші країни теж перенаселені. Зреш-

тою опанування тих теренів не може обйтись дешево. Як знаємо спроба Китаю виступити збройною проти Індії під претензією ніби дрібних прикордонних претенсій, мобілізувала проти Китаю не тільки індійців, але багато держав і народів, включно з Америкою. Можливо, що ці відповіді Китаю були проблемним баллоном, щоб переконатись, як реагувати на ці потягнення не тільки США, але передусім СССР. А цей останній досить виразно став по боці Індії. Після чого червоні китайські диктатори заявили свої претенсії до загарбання давніше Москвою китайських земель.

Це зовсім вивело з рівноваги Москву і після того появились в підсоветській пресі заяви про „священність“ кордонів СССР. Наступило поглиблена ідеологічна різниця між Китаем і СССР щодо розуміння комунізму. У дійсності йдеться про те, хто з них двох комуністичних грабіжників мав би мати першість у проводі

Декларація українських журналістів США і Канади

Перший З'їзд Українських Журналістів Америки і Канади, що відбувся на Союзівці, оселі Українського Народного Союзу в Кергунсоні, штату Нью-Йорк, в суботу й неділю 30 і 31-го жовтня 1965-го року, напередодні 47-их роковин Листопадового зризу, однодушно схвалив таку ДЕКЛАРАЦІЮ:

1. Українська преса у вільному світі є единим те пер українським друкованим словом, яке може виконувати основну місію, притаманну пресі: подавати вірно вістки про всі події без уваги на їх політично-ідеологічній зміст і з'ясовувати їх згідно із совістю та переконанням журналіста, без ніякого натиску з-зовні, без ніякої цензури.

Цього основного завдання преси не в силі виконувати преса в Україні, що підпорядкована ворожій політичній цензурі і мусить дбаги тільки про великороджавницькі інтереси російської імперії та за пропаганду комуністичної доктрини. Таким чином українська преса в Україні насправді заражена до воза ворожого українському народові режиму. Перебуваючи в таких невідмовно тяжких умовах, деякі українські працівники пера в УССР все ж таки шукають нагод і можливості боротися за права рідної мови та культури. Однак, обороняючи права української нації на свою рідну, народоправну державу, плекати українські національно-політичні та культурні традиції, шогліблювати українську політичну думку, сприяти розвиткові української культури, вільної від ворожих і чужих впливів — усе це може робити тільки вільна українська преса у вільному світі.

2. Перший З'їзд Українських Журналістів Америки і Канади, нав'язуючи до ставних традицій української журналістики в мінулому в Україні і цих двох країнах, висловлює своє бажання і своє рішення продовжувати боротьбу

за найвищі ідеали української нації, за відновлення української незалежної держави, за її демократичний устрій і за розбудову життя української спільноти в Америці і Канаді, опертої на найвищих ідеалах і традиціях української нації і цих двох країн, на високих моральних засадах християнського світогляду і християнської етики.

3. З'їзд Українських Журналістів Америки і Канади підтримує в основі ідейно-програмові принципи, схвалені Пан-Американською Українською Конференцією для скликання Світового Конгресу Вільних Українців.

4. Учасники З'їзду з гордістю стверджують, що український народ провадить свою боротьбу в Україні в надзвичайно складних і не безпечних обставинах комуністичної окупації, обстоюючи свої права на незалежний політичний, культурний і господарський розвиток. Одночасно учасники З'їзду гостро засуджують всіх тих, які стоять на послугах ворога і до помагають йому в боротьбі проти українських змагань до повного державного визволення.

5. З'їзд стверджує, що процес русифікації всіх ділянок життя в Україні продовжується, а програмові цілі Комуністичної Партиї Советського Союзу — злиття всіх націй в ССР в один „советський народ” вимагають максимальної мобілізації оборонних сил українського народу, зокрема, його духової еліти в Україні і тих українців, що живуть поза її межами.

6. З'їзд стверджує, що вільна українська національна преса в Америці і Канаді є складовою частиною преси своїх країн, що всіма користується всіми законами та професійними привілеями преси цих країн і базує на них свою працю.

7. З'їзд констатує численність, різноміність та життєздатність українських на

ціональних пресових органів в Америці і Канаді і стверджує, що пресові органи, які стоять на принципах державних актів 22 січня 1918 і 1919 рр., без уваги на їх політичні на прямі і релігійну приналежність, є ідейними та патріотичними у своїх застосуваннях намірах і цілях. Різними ідеологічними та політичними шляхами вони змагають до однієї, спільній меті: державного визволення і усамостійнення України.

8. Спираючись на демократичному принципі свободи слова, З'їзд уважає, що обмін думками, диску-

сія і навіть полеміка у пресі в справах політичних і справах Церкви потрібна та корисна, якщо ведеться згідно з принципами журналістичної етики і на основах взаємної пошані та толерантності до чужих поглядів. З'їзд закликає працівників української преси неухильно дотримуватися у своїй важкій та відповідальній праці шляхетних засад журналістики західного світу і її головного завдання: стояти на стороні моральних, соціальних та національних інтересів своєї суспільності і свого народу.

9. З'їзд уважає, що прий-

шов час наладити співпрацю між Спілками Українських Журналістів Америки і Канади шляхом з'їздів українських журналістів цих двох країн і консультацій проводів обидвох Спілок, з тією думкою, щоб підсилити та організовано оформити їхню практику.

10. З'їзд доручає Управам Спілок Українських Журналістів Америки і Канади створити окрему Кодифікаційну Комісію, яка опрацювала б кодекс украйнського журналіста Америки і Канади, спертий на принципах і засадах журналістичних та пресових кодексів цих країн та на найкращих традиціях вільної української преси.

11. З'їзд рекомендує жур-

налістичним Спілкам Америки і Канади організувати рік-річно конкурси на найкращі статті, есе, розвідки та репортажі і давати за них відповідні нагороди.

12. З'їзд уважає невідкладною потребою встановлення одностайніх правописних норм для всієї української преси в діаспорі. З уваги на те, що ця потреба відчувається дощукально і в інших ділянках нашого життя, — наприклад,

ВИЯСНЕННЯ

Читаючи декларацію З'їзду СУЖА в щоденнику „Америка” (з 9. XI. 65) і в „Свободі” (з 12. XI. 65), під точкою 7-ю і замість, що редакційна комісія, запропонована комісією для виготовлення декларації З'їзу СУЖА (в складі: ред. М. Дольницький і ред. А. Драган та міній дорадник ред. В. Даїдєцько), пропустила другу частину цієї точки, в якій є осудження комуністичної і советофільської преси на еміграції, що допомагає московському колоніалізму покорювати український народ в Україні. Точний текст цієї точки, як і всіх інших, був схвалений комісією для виготовлення декларації одноголосно, затвердженій З'їздом і переданий редакційній комісії в складі трьох осіб (вже після схвалення З'їзду) для впорядкування та виправлення мовні і помилкові копії для української преси.

Тому, що на адресу підписаного, як голови Комісії для виготовлення декларації З'їзу СУЖА, напливають запити та інтерв'єї в справі неповної 7-ої точки і пропущення важливого тексту загальною мовою поданого, заявляю, що недогляд стався з вини редакційної комісії, яка повинна свою повноту виправити, оприлюднюючи додатково текст згаданої точки в повному І звучанні.

Богда Стебельський
голова Комісії
З'їзу СУЖА
для виготовлення декларації

Правдива інформація про Україну

Американське видавництво Френклін Воттс, Інк. 575 Лексінгтон Авеню у Нью-Йорку випустило розкішно видану 18-томову „Віківською історію другої світової війни”, у 15 томі якої п. з. „Европейські рухи спору” знаходить цілий розділ присвячений українському визвольному руху, який трактується на рівні з визвольними рухами інших народів, як поляки, французи, югослави та інші. Книгу написав кол. полковник американської армії Trevor Nevitt Dílio і вона варта того, щоб не засікалася український читач.

Ціла історія дас прекрасний погляд на минулу світову війну, її перебіг, із багато ілюстрована, хоч школа, що до відділу про український національний резистанс не попали ніякі влучні фотографії.

Але даймо голос авторов:

„В часі російської революції і в роках негайно після першої світової війни

Мобілізація одномільйонового фонду для Шевченківської Фундації повинна бути закінчена позигівним результатом у 100-літті Канади в 1967 році.

Україна стала в дійсності незалежною від Росії і дух націоналізму затримував на короткий час. Але сталінська опресія зламала цей національний дух у пізніх 20 роках і 30 р. Перед другою світовою війною Україна стала інтегральною частиною Советського Союзу.

Коли німці наступили на Росію 21 червня 1941 р., дух українського націоналізму загорів заново. Комуністичні комісари, як на приклад, Нікіта Хрущов, негайно розпочали страшний терор, щоб того духа загасити, але не змогли того добитися перед тим, поки німецькі армії окупували більшу частину України вліті і восени 1941 р.

Не треба дивуватися, що в початкових днях війни багато українців радісно вітали наступаючі німецькі війська, як визволителів. Того самого дня, коли німці вступили в місто Львів, політичні провідники, що захопились від комуністичного терору, зформували тимчасове правління під головуванням Ярослава Стецька. І цей незалежницький рух поширився на схід враз із німецьким наступом.

Однак Гітлер не мав наміру встановити незалежну Україну. Він наказав арештувати українських провідників, депортувати їх до Німеччину, і сконфі-

кувати усі сколективизовані власності, як воєнну здобич. У серпні німці прилучили Західну Україну до Німеччини, а решту України повернули в колоніальний режим під диктумом Еріком Кохом.

Націсти переслідували Україну, так само жорстоко, як і російські комуністи. Вони депортували чоловіків і жінок у Німеччину на роботи, а спеціально також, які, як німці побоювались, могли розпочати агітацію за незалежністю України.

Ми ніколи не будемо знасти, що могло б статися, якщо б німці були піддергани українським націоналізмом. але це очевидне, що Україна, найбагатіший рільничий район Росії — могла б була незвичайно піддергати інвазію. Німецькі армії не були б мали клопоту відржати свої лінії постачання і комунікацію через країну і їхні ряди були б доповнені сотнями тисяч українських вояків, що бажали зберегти свою незалежність, помагаючи розгромити сталінську Росію.

Але Гітлер не був досить інтелігентним для того, щоб розпізнати нагоду. Коли ж українці переконались, що нацистична опресія є принаймні такою ж зловою, як і комуністична, вони відтягнули свою співпрацю і приязнь. Розвинувся рух опору і коло 1943 р. Українська Повстанська Армія (УПА) була активно під досвідченим проводом Тараса Чупринки. УПА поступово здобула контроль над великими

нішами, і слід не застуਪити фінансових засобів. В українській спільноті багато гарних думок і також же слів, але здійснити їх не можна через брак фінансових засобів. Відсутність члена національної гвардії до КУК.

ми чатинами рільничої України. Німці концентрували свої сили на головних шляхах і комунікаційних центрах. Тільки час-до-часу рухливі відділи вибиралися у глибину території.

Озброєний резистанс в Україні не обмежувався однаково ж до УПА. Советський уряд вислав літаками чимало комуністичних відділів, що оперували поза німецькими лініями. І хоч українці не мали багато любові до комуністів, вони однаково ж кооперували з ними: радиці, ніж з нацистами. Що більше, комуністи запевняли українців, що коли проженуть німців, Україна стане не-

VIII-й СВІТОВИЙ КОНГРЕС СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

Центральна Управа Спілки Української Молоді (СУМ) повідомляє всіх членів; всі організаційні клітини і Крайові Управи СУМ, що згідно з рішенням від 28. 2. 1965 р. VIII-й Конгрес СУМ відбудеться у двох частинах: в Європі та Канаді.

ПЕРША ЧАСТИНА відбудеться в дні 14-16 січня 1966 р. на сумівській оселі „Тарасівка” в Англії; друга частина в дні 29 - 30 січня 1966 р. в Торонто (Канада) при вул. Крісті ч. 83-85.

ПРОГРАМА КОНГРЕСУ (І-га частина):

Субота, 29 січня 1966 р.

1. Відкриття Конгресу
2. Вибір Президії
3. Завердження порядку нарад
4. Відчитання й прийняття протоколу VII Світового Конгресу СУМ
5. Звідомлення з I-ої частини VIII Світового Конгресу
6. Доповіді з завердження Комісій: а) організаційно-статутової, б) мандатно-комісійної, в) виховно-юнацької, г) програмово-резолюційної, г) видавничої, д) фінансово-бюджетної
7. Звіт із перевірки мандатів
8. Звіт Центральних Органів СУМ
9. Дискусія над звітами та увідненням абсолюторії
10. Бенкет і привіти Конгресові

Неділя, 30 січня 1966 р.

На свіжу могилу Леоніда Яблонського

Приблизно від одного місяця у Торонто чергувалися погані і добре вістки про стан здоров'я Леоніда Яблонського, що його всі знали як Ябца. У вівторок 11 січня 1966 р. пізно вечером рознеслася пресумна новина, що серце Леоніда Яблонського перестало бити. Із світом, найближчою і дальшою родиною, музиками і хористами та друзями розпрощалась людина, яка, мабуть, ніколи не вірила, що буде на Божому записнику як одна з перших. Як несподівано хвороба заатакувала дужу і вітальну людину, так і повчою несподіванкою явився факт смерті бл. п. Л. Яблонського.

З Покійним зійшла в могилу людина, яка не знала такого поняття, як недруї. Оптимізм, щиростеречність, дружність, гуманізм — оце притаманні риси характеру Ябца-Яблонського, музики, хориста і диригента торонтського жіночого хору ОЖ ЛВУ „Чайка“.

Бл. п. Леонід Яблонський народився 9. 3. 1907 року в Києві в сім'ї Світраксії і Ефіма — полк. армії УНР. Після невдачі перших визвольних змагань сім'я Яблонських опинилася спер-

шу на території тодішньої Польщі, а згодом на західноукраїнських землях. Сини — маляр Анатоль і музика Леонід багато користали з допомоги митрополита А. Шептицького і тішились довір'ям. Бл. п. Леонід, закінчивши учительський семінар і Музичний Інститут ім. М. Лисенка у Львові, у роках між двома світовими війнами був знаний як ентузіаст легкої музики. Як добрий скрипаль, він був любимцем тодішньої публіки, як керівник срекстри — приемним господством не всіх танково-розвагових імпрез. Як історичний факт слід віднотувати, що Покійний був піонером та надхненником джасової музики, а його оркестр „Ябцо-джаз“ того жісничним показником.

Напередодні польсько-німецької війни польська влауда застосувала до Анатоля і Леоніда Яблонських поліцейські репресії і запротирали їх до концентраційного табору в Березі Карпузькій. В умовах советської і німецької окупації Леонід Яблонський грав в оркестрі Львівської опери.

Кінець другої світової війни застав сім'ю Наталки з Бігусів і Леоніда Яб-

лонських на території Моравії, а пізніше Зах. Німеччини. Покійний Леонід не склав рук і продовжив діло своєї професії. Згодом долею призначення — Покійний 1948 р. вийшов до Аргентини. Там він скоро знайшов місце серед української мистецько-театральної групи, організуючи та закріплюючи те, що, так би мовити, навернувалось в його душі і на звоях мозку.

Приїзд з Аргентини до Канади (1955 р.) зумовив новий стиль життя Покійного. Праця, сімейні турботи, нова дійсність і мова — все це разом одначе не відштовхнуло Покійного від української громади. Завжди повний віри у борні за місце під сонцем, продовжував працювати по лінії своїх музичних зацікавлень. Покійний був довгі роки членом Торонтської симфонічної оркестри, диригентом оркестрів під час виведення на сцені музичних вистав, хористом „Прометея“, довголітнім диригентом жіночого хору ОЖ ЛВУ „Чайка“ та неперевершеним керівником музичних ансамблів легкого жанру. Він не тільки виконував музичні твори, але й компонував і писав слова під ноти.

Смерть, що перервала нитку дочасного життя, не

перервала жалю і доброї пам'яті про хорошого і вірного друга незліченого числа людей, які знали і зачували людину чудового характеру — Леоніда Ябца-Яблонського.

Похоронено бл. п. Л. Яблонського в суботу, 15 січня 1965, на цвинтарі Проспект при великом здвигі народу. У похоронному заведенні Кардинала панаходи співали жіночий хор „Чайка“ та чоловічий хор СУМ „Прометей“ під диригентурою мгр. В. Кардаша. Похоронні обряди відправили о. д-р Ю. Федорів, о. Ст. Хабурський, о. прелат П. Хомін, о. Г. Цюпка, о. І. Сиротинський і о. П. Джулінський. Прощаальне слово в церкві мав о. д-р Ю. Федорів. Над відкритою могилою на цвинтарі промовляли: Ніна Тарновецька — від жіночого хору ОЖ ЛВУ „Чайка“ і мгр. І. Костюк з Трентону від родини й дружів Покійного.

РОЗМОВИ НА ВЕРХАХ

З нагоди похорону індійського прагматичного Лаль Барадур Шастрі в Нью Делі з'їхалися різного роду дипломати. Віцепрезидент США Гровер Г. Гамфрі відбув двогодинну розмову з А. Консіном. У ній було затверджено й справу війни у В'єтнамі. Це вперше від кризи за В'єтнам відбулося самостійно. Колистами юної капелі виступали Ліля Гаховська й Віра Кіріченко.

Концерт юних ансамблів у Клівленді

(зрв) Недавно відбулися у Клівленді, Огайо, в автоторії Парка Сінор Гайскул дві молодечі культурні імпрези, які наша громада прийняла тут з правдивою радістю відчутності.

Дня 28 листопада 1965 р., заходами Т-ва Прихильників Рідної Школи ім. Т. Шевченка, влаштовано концерт Ансамблю Юніон Бандуристів під мистецьким керівництвом Петра Китастиго та Євгена Цюри. Ансамбль існує при відділі Української Православної Ліги Молоді під патронатом Катедри св. Покрови в Детройті. Програму цього концепту злагатив своїми виступами братній Український Танцювальний Ансамбль м. Детройту, що ним керує уродженка Америки, Йоанна фон Драгінда.

Близько тисячі присутніх, яким молодечі ансамблі представив п. Сергій Бушак, пережила гарний вечір української пісні, гри на бандурі та танку й переконалась, що при теперішньому розмахові праці даних груп, українці Америки зможуть мати за кілька років знову на професійному рівні численну капелю бандуристів і вірцевий балет. Колистами юної капелі виступали Ліля Гаховська й Віра Кіріченко.

Обидві динамічні імпрези були черговою доброю відповіддю на питання статистів про те, де є теперішня українська молодь Америки.

3 Торонта

СТЕФА ФЕДЧУК ПІДПИСАЛА КОНТРАКТ З RCA VICTOR CO.

• Платівка „Стефа Федчук співає“, або „Stef Fedchuk in Ukrainian Song Recital“, була виготовлена в студію цієї компанії в Торонто.

Українською піснею у виконанні Стефи Федчук почікався менеджер згаданої компанії з головної квартири у Монреалі, і згідно з контрактом, вище згадана платівка буде продукувана масово. Компанія буде розповсюджувати її у 37-ох країнах світу, в яких має свої представництва.

Вона заражана до міжнародних класиків.

ДОПОВІДЬ о. Б. ЛІПСЬКОГО

• Старанням парафіяльних установ і організацій Свято-Миколаївської церкви о. д-р Б. Ліпський, прелат, виголосить доповідь „Духовість нашого обряду“. Доповідь відбудеться в неділю, 30 січня 1966 р., в церквій залі при вул. Квін Вест ч. 770 о год. 7.30 веч.

бл. п. ЛЕОНІД ЯБЛОНСЬКИЙ

Панахида за спокій Його душі були відправлені у місцевому похоронному заведенні Кардинала в четвер і п'ятницю 13 і 14 січня о год. 8.30 веч.

Похоронні обряди відбулися в суботу, 15 січня ц. р. о год. 8.30 ранку з того ж похоронного заведення до церкви св. Миколая і на місцевий цвинтар „Проспект“.

Вічна Йому Пам'ять!

Горем прийті:

Евітраксія — мати
Наталія з Бігусів — дружина
Лада і Руді Горда — донька і зять
Рома — донька
Ярослав і Лариса — брат і братова з дітьми
Петро і Катя Бігуси — тесті
Богдан і Марія Бігуси з дітьми — швагри
Ярослава і Василь Федорів — швагри
Родини Яблонських і Бігусів в Україні

Ділимось сумною вісткою з українським громадянством, що 11-го січня 1966 року відішов у вічність

бл. п. ЛЕОНІД ЯБЛОНСЬКИЙ

наш дорогий і незабутній диригент. Пам'ять про нього залишиться у наших серцях назавжди.

Цією дорогою складаємо наше найширіше співчуття Родині Покійного у невимовно тяжкому горю.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа і члени хору ОЖ ЛВУ „Чайка“. в Торонті

Ділимось з українським громадянством сумною вісткою, що 11-го січня 1966 року відішов у вічність

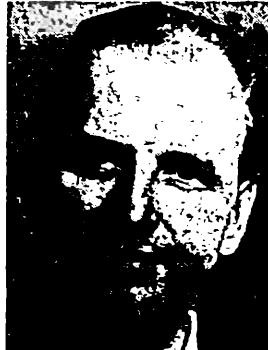
бл. п.

ЛЕОНІД ЯБЛОНСЬКИЙ

довголітній музичний керівник ансамблю „Розвага“

Вічна Йому Пам'ять!

Цією дорогою висловлюємо наше найглибше співчуття Родині Покійного в її тяжкому горю.

Управа Ансамблю „Розвага“ у Торонті

Об'єднання Жінок Ліги Визволення України
Відділ у Торонті
з великим смутком повідомляє все членство ЛВУ та все українське громадянство, що по тяжкій і недовгій недузі, на 58-му році життя, відішов у вічність у вівторок, 11-го січня 1966 р.

бл. п. ЛЕОНІД ЯБЛОНСЬКИЙ

диригент хору ОЖ ЛВУ „Чайка“. Опечалений Дружині, Дітям і Родині висловлюємо найширіше співчуття.

Похорон відбудеться 15-го січня 1966 р.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа ОЖ ЛВУ в Торонті

Ділимось сумною вісткою з Рідними та Знайомими, що в суботу 13-го листопада 1965 р. у нещасливому випадку на праці, в Гамільтоні, упокоївся у Бозі

Покійний народився в селі Воля, Тернопільської області 5-го травня 1918 р. До Канади прибув 1948 р. Вічна Йому Пам'ять!

Горем прийті:

Старенький батько і сестра в Україні, друзі і знайомі в Канаді.

Обновлюють Успенський собор

„Молоді України” у ч. 217 за 1965 р. інформує про заходи для збереження і обновлення зацілілих частин Успенського собору в Києві, що його большевики знищили, підклавши міну, коли відступали в 1941 р. перед німцями з Києва.

У „Молоді України” читаємо:

„...Табличка: „Обережно. На територію руїн Успенського собору вхід стороннім заборонений!”

Але цього погожого осіннього ранку попередження нас не стосується. Разом із Попченком, Петропавловським, майстрами-реставратами підіймаємося риштуваннями на стелю однієї з

цілільних абсид древнього храму. Успенський собор — найстаровинніша споруда заповідника, перлина вітчизняної архітектури — був пограбований і зруйнований фашистськими вандалами... (Насправді під собор підкладали міни перед відступом з Києва большевики — Ред.). Безумовно,

неможливо повернути його людству у первісному вигляді, яким він був у одинадцятому столітті, адже ніяка копія не замінить оригіналу.

І все ж навіть потужний вибух не зміг до кінця знищити міцної будівлі наших предків. Зберігає ряд стін, пілонів, ніш, пілястрів. Збе-

ПРИСИЛАЙТЕ ВЧАСНО ПЕРЕДПЛАТУ

реглася неповторна граціозна форма цоколю храму. Вони й сьогодні хвилюють, радують зір.

Архітектори, майстри, археологи заповідника поставили сміливу, благородну мету: зберегти, відновити ряд найважливіших деталей храму, і цей задум здобув всенародну підтримку!

А київські художники Свєн Ковтун, Сергій Отрошенко, Григорій Сергінсько та інші товарищи напо-

райської Католицької Церкви Візантійського Обряду на Католицьку Церкву Візантійського Обряду, щоб таким чином змінити юрисдикцію становища нашої Церкви в США.

Хто неупереджений, той візьме уяву незаперечного фактів, що лікрай митрополит Кир Амвросій був тим, який завжди прив'язував велике значення до правильного назви нашої Церкви. Для прикладу вкажемо на єпископів-діаконів: Католицької Діаконії, довідник католицької Церкви в Америці, в якому митрополит, що як Стемфордський спаро увів назву Українська Католицька спархія Стемфорду, а ставши митрополитом, вживав назви: Українська Католицька Архіспархія. Також в нашім Шематизмі впровадив і вживав офіційну назву: Українська Католицька Церковна Провінція, чого до того часу було.

Від Канцелярії Митрополичого Ординарія: Михаїло Федорович Каміцлер. 23 грудня 1965.

Хотівши доброзичливістю до українських екскальців, звертаєсь повоюного ліхоліття Україні наш митрополіт, що як єпископ-помічник створив 1946 року Український Католицький Допоміжний Комітет, якій допомагає спровадити і прив'язати на практику близько 45 тисяч українських переселенців, а тепер пояснює прошешу і харчує дипломату нашим засідянням в краях Західної Європи.

Це с також виявом його патріотичних почуттів і національної солідарності.

Доведілося чути, а то й читати про те, що митрополіт Кир Амвросій буцім то доручив своїм священикам збирати підписи на те, щоб він став патріархом. Це відмінність історії, які не мають у собі інших підстав правди. Митрополія уважає що всяки церковні достоїнства й почесті ціллю Апостольська Столиця своїм власним рішенням, а не на посторонній вимоги.

Недавно згадана преса подавала, що митрополіт Кир Амвросій хоче замінити назву Ук-

С. Т. „УКРАЇНА” У ТОРОНТО

влаштовує

ЩЕДРІЙ ВЕЧІР

ДЛЯ ЧЛЕНІВ І СИМПАТИКІВ ТОВАРИСТВА

в суботу, 22-го січня 1966 р. у власній домівці при вул. Бетірост ч. 140 — поч. о год. 7 веч.

Квитки до набуття в домівці Товариства.

УКРАЇНСЬКЕ ТЕХНІЧНЕ ТОВАРИСТВО
— Відділ Торонто —

повідомляє, що

ТРАДИЦІЙНИЙ

БАЛЬ ІНЖЕНЕРІВ

відбудеться в суботу, 29-го січня 1966 року в „Роял Йорк” готелі.

— Початок о год. 8-її веч.

Вступ тільки за запрошеннями.

Забавовий Комітет

O'KEEFE CENTRE

ДВА ТИЖНІ! 24-го СІЧНЯ — 5-го ЛЮТОГО

THEODORE BIKEL-LILO

в

POUSSE — CAFE

НОВИЙ МУЗИЧНИЙ ТВІР ЗА МУЗИКОЮ

DUKE ELLINGTON

ВЕЧІРНІ О ГОД. 8.30 — ПОПОЛУДНЕВІ О ГОД. 2.00

ВІД ПОНЕДІЛКА ДО ЧЕТВЕРГА ВЕЧОРАМИ:

\$5.50. \$4.25. \$3.25. \$2.50

П'ЯТНИЦЯ І СУБОТА ВЕЧОРАМИ:

\$6.50. \$5.00. \$4.00. \$3.00

СЕРЕДА ПО ПОЛУЧНІ:

\$4.00. \$3.00. \$2.25. \$1.75

СУБОТА ПО ПОЛУЧНІ:

\$4.50. \$3.50. \$2.75. \$2.00

КАСА ВІКРІНТА ВІЛ 11-ОЇ РАНО ПО 9-ОЇ ВЕЧ.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Декларація українських журналістів...

(Закінчення із стор. 3)
шкільництві Західної Канади — З'їзд уважає необхідним негайне видання друком загальнособіязуючого українського правопису. Тому З'їзд звертається з проханням до Управ НТШ та УВАН створити спільну комісію для розглянення проектів і якнайшвидше видати друком норми українського правопису.

13. З'їзд рекомендує Управам Опілок Українських Журналістів Америки і Канади розглянути можливість зустрічей головних редакторів наших пресових органів із метою обговорювати спільні проблеми і встановлювати спільні напрямки.

14. З'їзд стверджує, що важкі й відповідальні обов'язки працівників української преси неспівмірні з вінагородою і матеріальним забезпеченням більшості з них, і звертає на цей прикрай факт увагу видавців. Одночасно З'їзд долучає Спілкам Українських Журналістів Америки і Канади дбати про поширення матеріальних умов праці своїх членів.

15. З'їзд вітає у рядах українських журналістів представників молодого українського покоління і українських журналісток, вбачаючи в щораз численнішій участі представників обох цих секторів доказ життєздатності і тризалистої української преси в теперішньому і майбутньому. З'їзд рекомендує Спілкам Українських Журналістів Америки і Канади використати свої впливи і можливості серед громадянства для уфундування стійкості і моральної та матеріальної допомоги тим з-поміж нашої молоді, хто бажав би присвятити себе студіям журналістики, і цим, як і високим стандартом та ідейністю нашої преси, захотити їх до вибору журналістичної професії.

16. З'їзд закликає журналістів-публіцистів високо тримати прапор українського працівника пера в колах видавців, читачів і всієї української громади і цим спричинитися до підвищення поваги стану пра-

цівників української преси в очах громадянства.

РЕЗОЛЮЦІЙ I РЕКОМЕНДАЦІЙ

Крім Декларації, текст якої виготовила окрема Резолюційна Комісія, Перший З'їзд Українських Журналістів Америки і Канади склавши однодушно такі постанови і рекомендації:

Справа поповнення рядів духовенства

З уваги на тісне пов'язання українських релігійних і національних справ та інтересів із уваги на те, що сьогодні наші Національні Церкви, Українська Католицька і Українська Православна, відчувають брак молодих людей, які хотіли б стати духовниками, придбавши належну духовну освіту, З'їзд закликає українську вільну пресу присвячувати багато місяця цій преважливій справі.

Справа переслідування українського населення в Польщі

З'їзд засуджує переслідування польським правлінням решток українського населення в Польщі. З'їзд твердить політику польського комуністичного уряду, що продовжує національну політику поверсальської Польщі, проводячи послідовну й безпощадну польонізацію українців. Зокрема з'їзд твердить національно-українських культурних слідів на українських землях, приналежних тепер до Польщі. З'їзд закликає Український Конгресовий Комітет Америки і Комітет Українців Канади, аби вони постаралися через американські і канадські державні чинники вплинути на уряд у Варшаві, щоб той припинив ганебне руйнування останніх стародавніх лемківських церков, скарбів давньої культури народу.

Справа наступного з'їзу українських журналістів

З'їзд приймає до відома заяву д-ра Розохи, що Асоціація Українських Журналістів у Канаді з осідком у Торонто підготовить наступний з'їзд журналістів Америки і Канади у Торонто в 1966 році.

Справа наступного з'їзу українських журналістів

З'їзд приймає до відома заяву д-ра Розохи, що Асоціація Українських Журналістів у Канаді з осідком у Торонто підготовить наступний з'їзд журналістів Америки і Канади у Торонто в 1966 році.

Ця пропозиція була доповнена заявою ред. Сосновського, що — згідно з рекомендацією, поданою в Декларації — на наступному з'їзді журналістів у Торонто має бути оформлене організаційне об'єднання на базі конфедерації обох організацій українських журналістів у США й Канаді з двома автономними управами та із спільною назвою: Спілка Українських Журналістів Північної Америки.

Справа звернення до українських журналістів в Україні

З'їзд доручає Управі Спілки Українських Журналістів в Америці виготовити розслати всій вільній українській пресі для надрукування звернення до українських журналістів в Україні. У тому зверненні має бути зазначено, що робить СУЖА з уповноваження 1-го З'їзду Українських Журналістів Америки і Канади.

Справа журналістичного достоїнства

З'їзд рекомендує Управі СУЖА створити референ-

Комунізм і свобода релігії

(Закінчення із стор. 2)

Факт, що мільярд людей перебуває під пануванням бездожничього режиму, вимагає зовсім інших методів боротьби, як „діялогу”... У відповідь на деякі замітки українського дискусантів референт сказав, що заторкнені ним проблеми були предметом довгих дискусій на Соборі, були різні погляди, але розв'язання не знайдено.

Наступного дня після слова проф. Веттера, яке заслухувалося на відмінення, зголосені численні дискусіонанти, в тому проф. Юрічанський, Ярослав Стецько, румунський учасник й інші, не мали вже зможи виступати через брак часу.

Якщо думки проф. Веттера означали б новий курс Сзуїтського монашого чину, то це було відрадним явищем. Генералом езуїтів є тепер еспанець.

Якщо б того формату зна-вець і авторитет у Ватицані в справах марксизму, як

(Закінчення із стор. 2)
Монгольської Нар. Республіки, що вси тільки формально самостійні, а факти чи то — звичайна область Москви з усіма московськими порядками. Якщо досі цією республікою Москва не включила до складу ССР, то тільки з політично-тактичних причин, щоб не дати важкого аргументу про свій імперіалізм у руки азійським народам, а передусім Китаю. Іншими словами, сучасна Монгольська Народна Республіка, в якій влада належить до комуністичної партії, керованої Москвою, становить

Занепокоєна Москва

дуже детікатне місце на території східно-азійської політики Москви. І не дивно, що до цієї малої і світом забуті країни іде з Москвою посолство на чолі з найбільшими і найголовнішими представниками московської диктатури, а саме: першим секретарем КПСС Л. Брежнєвим, першим заступником голови ради міністрів ССР К. Мазуровим, секретарем ЦК КПСС Ю. Андроповом, членом ЦК КПСС і міністром за кордонських справ А. Громиком, членом ЦК КПСС і міністром оборони ССР Р. Малиновським, заступником керівника ЦК КПСС М. Полехіним, членом Центральної ревізійної комісії КПСС і першим секретарем Катміцького обкому КПСС Б. Городовиком, кандидатом у члені ЦК КП Казахстану, міністром культури Казахської ССР Л. Галимжановим, членом ЦК КПСС, послом СС в Монг. Нар. Республіці Л. Салієвізієм і ін.

Мабуть навіть до США, коли туди вперше їхав Хрущов, такої великої делегації не було. Понадто бачимо, що до делегації включено людей монгольського походження — калмиків і казахів. Вони як „однокровні брати” монголів мали б здобути довір’я господарів до московських гостей. Чи монголи аж такі наївні, що повірять вовкам в овечій шкурі? Велика вишрова з Москви до Улан Батору свідчить про те, що на Далекому Сході для Москви заінтувалася велика небезпека. Цікаво, що ця візита Брежнєва відбувається саме тоді, коли московська дипломатія докладала зусиль, щоб своїм посередництвом погодити дві великих азійських держави — Індію і Пакістан, до речі чле-нів Кременевту. Тут теж щось Москви про те, щоб відтягнути Пакістан від впливів на нього Китаю. До певної міри цей маневр Москви єдався, хоч і з прикрай недобровісним знаком, бо наглою смертю та-ки в Ташкенті прем’єра Індії Шастри. І цей відтінок „мирних” заходів Москви належить до цілості протикитайської московської політики.

Повідомляючи про від'їзд делегації ССР до Мон-

„СЛОВО НА СТОРОЖІ”

Чергове число „Слова на сторожі” — органу Товариства Плекання Рідної Мови, що його очілює проф. К. Біда з Оттави, вийшло в Вінніпезі в січні 1966 р. В числі вміщено статті Яр. Рудницького (редактора), Т. Залеського, В. Чапленка, А. Вовка, Вол. Левицького, Ольги Войценко, Л. Ромена, Л. Коцловського та інших. Відділ мовної консультації дас відповіді читачам на різні актуальні питання. „Рідномовна хроніка” приносить нові інформації про життя Товариства Плекання Рідної Мови (адреса: 3597, Вінніпег 4, Ман., Канада), та про „Рідномовну фундацію”, що її основано в 1964 р. для фінансування видань із українського мовознавства.

3. Чистота біля себе.
4. Вичікування на свою чергу.
5. Вільне вибирання заняття та його викінчення й запрятання за собою.

6. Свобода брати участь в гутірці, у вправах, але й рівночасна заборона перешкоджати в тому іншим.

7. Підготування перекуски, варення, бон-тон при столі.

8. Прікраса приміщення.
9. Опіка над звірятами й рослинами.

10. Наука порядку, самостійності, вибачливості та солідарності.

Садівничка мусить призначити кожній дитині її обов'язок та завдання, і діти звичайно їх дуже пильно, а наєті старанно виконують.

10. РОЗВИТОК ЗМИСЛІВ — СПОСТЕРЖЛИВІСТЬ

Садівничка мусить з особливою увагою пам'ятати, що все знання отримуємо через змисли, тому змисловий розвиток дитини дуже важливий, на нього треба звертати особливу увагу та присвячувати йому багато заняття. Головну роль грає тут вироблення обсерваційного змислу. Дітити треба привчити бути уважною і спостережливою. Дитина природно всім цікавиться і все бачить, коли доросла людина бачить лише те, що її цікавить, або те, що хоче бачити. Дитина не знає дискримінації зору. Вона спроможна глибоко сконцентрувати свою увагу біля одного об'єкту, хоч нам може здаватися, що вона якраз тоді розсіяна. Треба мати респлект до зацікавлень дитини і не йти своїм ритмом, але розуміти уяву дитини. Садівничка має вправляти у дітей здисциплінованість уваги на змисл спостережливості. Треба уважати, щоб дитина завважувала зміни в класі та вміла точно за вказівками постулати. Помічними елементами в тій ділянці можуть бути ігра „кім”, ігри слуху як напр., „Петре, де ти?” та багато інших так зв. виковуючих іграшок.

(Далі буде)

Богдана Мончак

3.

Вимоги програми садків

Документ виголошено на сесії для справ українського дошкілля в Торонто 14 березня 1965 р.

4. ОРГАНІЗАЦІЯ

Ранком присвятив 45 хвилин на розбирання, поглядання, догляд квітів і звірят, поздоровлення, наявність контактів з товаришами і довільні заняття. Опісля може слідувати гутірка, під час якої діти розказують цікаві епізоди-пригоди зі свого життя. Тут учителька може впровадити тему, яка надасть тон та пов'яже всі заняття на даний час. Слідуватиме якесь завдання-аплікація до теми гутірки. Кожного дня треба залишити досить вільного часу на довільну забаву-гру. Можуть слідувати ручні роботи, ігри в пісочку, пластиліною, витинання, малювання і т. п. Потім фізичні чи ритмічні вправи, гімнастика, танці, вправи рівноваги, спільні ігри, огоронництво і т. п. У програмі матимуть також своє місце й практичні завдання, як порядкування, лазнігчка, кухня, опіка над рослинами й звірятками, вбрання і розбирання і т. п.

Під час таких занять садівничка мусить навчитися мовчати і по можливості усуватися, але при тому бути уважною: провадити, але не вилучувати дітей, відновлювати зацікавлення, але не мішатися. Важливий не результат, але спроба дістати діти зі себе найкраще.

8. МАТЕРІАЛИ

Не можна уявити собі заняття у садочку без відповідного відповідного пристладя, іграшок — матеріалу. Є це вік „тущ а ту” — особистого експерименту, коли дитина саме відкриває довколишній світ і розвиває свої змисли. Іграшки складаються з т. зв. „едюкейшнел тойс”, добре дібраних забавок, іграшок зроблених таки самою

садівничкою, чи із звичайних предметів щоденого вживання. Від виховника залежатиме, як діти тим будуть користуватися. Не матеріал творить методу, але підхід і вторгність вих

Щасливої піти

(Закінчення із стор. 1)
до форм потреб народу, що з етнічної маси формувався у націю державних постулатів. Іншим мусіло бути покоління нації, поступаючи якою була справа національної азбуки і самостійність мови; іншим, якого ідея боротьби були соціальні права народу і потреба політичної форми завершення тієї боротьби суспільно-політичною, партійною диференціацією; іншим визвольна боротьба народу, в якому самостійність і державність пожевленої нації відбувалася в межах впливів виключно пануючої нації, і зовсім іншим мусить бути покоління того ж народу, на долю якого випадло бути носієм боротьби за волю свого народу поза межами його території в аспекті глобальної війни ідей і глобальної політичної стратегії світових сил, які треба не тільки використати, але й вліти в боротьбу українського підмету не тільки за національне визволення народу і його державну самостійність, але за такий уклад світових сил, які б Україну респектували, в ній бачили силу майбутнього союзника, силу, що здібна виповнити вакум після усунення того чинника, що своїм імперіалізмом захистує світову рівновагу та загрожує існуванню іншим.

Нова генерація, чи пак покоління народу в дієспособі перебирає ролю, вказану Проводом воюючої Батьківщини у посланні головного командира УПА ген. Романа Шухевича. В цьому завданні це покоління, вільне від безпосередньої боротьби з ворогом на Землях, перебирає боротьбу на новому відтинку, дуже важливому,

в нашому національному житті зовсім новому. Цей відтинок вимагає нових методів, нових засобів праці, хоч цілі самі, як народу в Україні.

Ще блудними вогниками на шляху молоді — нового покоління народу маячать ідеїні принципи минулого з різних відтинків історії та аспірацій покоління. Ще живуть провідники — сучасники Франка і Грушевського. Ще існують політики, що поступово залишилися на окремих етапах Першого, Другого, або Третього Універсалів Української Центральної Ради. Є й такі, що погоджуються на Четвертий Універсал під умовою, що реалізація його спрямована виключно лише проти більшевиків...

Молодь стає перед десятками ідеїніх і програмових форм суспільно-громадських і політичних течій, які в 90 процентах належать історії, які практично не мають примінення. Але історія учить. А молодь має учитись, щоб ставати країною, все країною і більше досконалою формою нового покоління і творити все більше дозвілу, спільноту, якої кожен рух обчисливий, передуманий і доцільний, як у змагані на олімпіаді.

Україна виходить на світову арену як потенційний чинник міжнародного значення. Вивести її зі становища внутрішньо-совєтського статусу ССР — це найважливіша передумова, що приопішить створення такої консталіції у світі, в якій протимосковська революція може бути переможено.

Наший молод: на її новому етапі — щасливої піти!
(бс)

АМЕРИКА НЕ ЗАЛИШИТЬ В'ЄТНАМУ

(Закінчення із стор. 1)
Східної Європи". При тому Джансон підкреслив, що Америка буде оприяти деколонізації світу, бо "вперта тяга до національної незалежності є найбільшою силою минішнього світу." Але ця деколонізація не стосується найбільшої колоніальної імперії — Советського Союзу.

У промові Джансона відразу було поставлено вимогу припинити наступок Китаю. Тому Америка шукає наближення і співпраці з ССР, що загрожений з боку Китаю. Отже під теперішню пору буде продовжуватися повна демократична для України інших поневолених Москвою народів.

ХРОНІКА ПОДІЙ ТИЖНЯ

ГРОМИКО ВІДВІДАЄ ПАПУ

Советський міністер закордонних справ А. Громіко прибуде 7 лютого ц. р. з візитою до Риму, на запрошення італійського уряду. При цій нагоді, як сподіваються, Громіко відвідає папу Павла VI.

Громіко висловив був бажання скласти візиту папі в час своєї розмови з ним при нагоді виступу Павла VI в Об'єднаних Націях. Візита Громіко в Ватикан: припадає на час, коли уряд комуністичної Польщі не дозволяє кардиналові Вишнівському війти до Ватикану для обговорення з папою програми святкувань 1000-річчя християнства в Польщі. Було заплановане прибуття папи до Варшави на ці вірочистості. Тож темою розмов папи з Громіко буде справа Католицької Церкви в ССР і в сателітних країнах.

ДЕ ГОЛЬ ПОЇДЕ ДО МОСКВИ

З Парижу повідомляють, що президент Франції де Голь відвідає цього року Москву. Запрошення прибути з візитом до ССР було передане де Голеві ще за Хрущова в 1960 році. При цій нагоді де Голь відвідає інші країни на Близькому Сході.

Про поїздку до Москви говорив у Палаті громад теж прем'єр Великої Британії Герольд Вілсон.

ЗУСТРІЧІ ГАМФРІ I РАСКА З КОСІГІНОМ

У Нью Делі відбулася зустріч віцепрезидента США Фамфре і державного секретаря Раска з прем'єром ССР Косігіном при нагоді їхньої участі в похоронах прем'єра Індії Лаль Багадура Шастри. Розмови відбулися в советській амбасаді. Вони окутані таємницею мовчанкою. До преси не подано жодної інформації. Гамфрі лише сказав ко-респондентам: "Ми мали добру, конструктивну, дружню зустріч".

Що ця зустріч не була припадкова, а заздалегідь підготована, говорить участь у ній американського амбасадора Честера Бовлеса — знаєць советських справ. Немає сумніву, що предметом розмов була справа миру у В'єтнамі.

НА ПРОДАЖ

2-поверховий дім. Оливне огоряння, 2 кухні. 8-кімнатний будинок. Приватний заїзд. Телефонувати: RO 6-7705

ACTION REALTY LTD.

514 ANNETTE ST. — RO 3-3553 — TORONTO 9, ONT.
Українська фірма посередництва в продажу й купні

ЛОНГ БРЕНЧ

Трійняк, майже новий, приватний заїзд. Три гаражі, \$8,000 виплати, різниця на один відкритий мортгедж. Близько школи і закупівель.

АНЕТТ - БЛОР

Старший двійняк. Добре втримані, два гаражі. \$12,000 виплати. Повна ціна \$34,000. Один відкритий мортгедж.

ДАНДЕС - ГАРІВЕІ 27

5-апартаментовий будинок. Три роки тому збудований. Терраси коридори, балкони. Добра дільниця. Повна ціна \$55,000, \$25,000 виплати. Один мортгедж.

18-АПАРТАМЕНТОВИЙ БУДИНOK

Солідної будови, вогнетривалий. Повне паркування. Річний рент \$22,500. Ціна лише \$8,000 за один апартамент, \$42,000 виплати. Дуже добрий зворот вложеної готівки.

21-АПАРТАМЕНТОВИЙ БУДИНOK

Дорідне положення для викна. Всі мешкання постійно зайняті. \$50,000 виплати.

НОВИЙ ДІМ

7-кімнатний, окремий дім. Просторі кімнати, приватний заїзд. Близько транспортації та місця закупівель. Недалеко гарячої, нової дільниці міста. \$5,000 виплати.

СВАНСІ

Невелике 4-кімнатне бонгalo в дільниці Свансі. Приватний заїзд. Ціна \$16,000. Потрібно коло \$7,000 готівки.

СПОЖИВЧА І МЯСНА КРАМНИЦЯ

Рухливе положення. Тижневий торг \$3,000. Потрібно \$4,000 виплати. Товар окремо готівкою.

ХРОНІКА ПОДІЙ ТИЖНЯ

ГРОМИКО ВІДВІДАЄ ПАПУ

У той час, коли Вашингтон проводить т. зв. мирну офензиву, Советський Союз виявив велику активність в Азії, мобілізуючи фронт проти Китаю, про що говорять роз'їзди — Шелепіна до Півн. В'єтнаму, Брежнєва і Малиновського до Зовн. Монголії, а Косігіна до Ташкенту, де він конферує з пок. Шастрі і Аюб Ханом у справі припинення війни за Каширі.

В обличчі конфлікту з Китаєм Москва організує антикитайський фронт, а в Америці хоче бачити свою союзниця.

ЧИ КАНАДІ ЗАГРОЖУЄ ИНФЛЯЦІЯ?

(АГ) Газета „Реформер”, що виходить у Сімко, Онтаріо, вмістила недавно статтю, в якій вичерпно обговорено проблему інфляції, що загрожує канадському економічному життю.

В газеті читаємо: „Якщо уряд вирішить заменити податки, але водночас збільшуватиме свої витрати, то тоді виникає питання: звідки братиме він фонди на допомогу, пенсії, медичне обслуговування та інші блага соціального забезпечення, які він обіцяє нам? —

Звідки візьме він гроші, призначенні на позики для фармерів, студентської молоді та багатьох інших? Державний Банк Канади (Бенк оф Канада), очевидно, з едіним джерелом, що може подати допомогу уряду довії, пускаючи в обіг більше валюти".

Автор згаданої статті доходить до логічного виснову

Колишній заступник Патріса Люмюні — Антуан Гізенга знову появився на овіді Конго. В районі Нгунгу його обрали сенатором до центрального парламенту в Леопольдіві.

Антуан Гізенга, комуністичний авантюрист, в історії Конго відіграв дуже погану роль. Він проголосив у столиці пресії Стамбула з відчайдухом: "Ми вийдемо проти центрального правління. За ним стояли Москва і всі комуністичні сателіти. Але й те йому не помогло. 1962 року військові з'єднання Гізенга були розгромлені, а його самого посадили під кіль, а згодом післали на вилучення на остров Болабемба. Там він просидів два роки. Якийсь час був під домашнім арештом. Тепер А. Гізенга примирилося з сенатором.

R. CHOLKAN

&
REALTORS & INSURANCE AGENTS

527 Bloor St. W. — Toronto — Tel. LE 2-4404
2232 Bloor St. W. — Toronto — Tel. RO 7-5454

YONGE - EGLINTON

52-апартаментовий будинок, в повні вирентуваний, найменіші, новозбудований з електричним отопленням, підземні гаражі, великі балкони, інтерком, гай-фай, найкраще, престижне положення. Ніколи не буде порожній. Треба \$100,000 готівки. Ваша нерухомість у Торонто може бути зарахована як частина в заміні. Голоситись: Ф. Боднар, RO 7-5454.

BLOOR - JANE

7-кімнатний дім на двох підлогах. Великі кімнати, модерна кухня. Водне отоплення, гараж. Широкий заїзд. Потрібна більша готівка. П. Степура, RO 7-5454.

ХАРЧОВА КРАМНИЦЯ!

Наріжна крамниця і 6 кімнат. Гараж, приватний заїзд. \$900 тижневого торгу. Рухливе місце, через дорогу школа. Добре настрою, RO 7-5454.

ЮТОНОВА КРАМНИЦЯ

Західна частині міста. Рухливе місце, поряд продаж пива і горілки. Тижневий торг до \$1,000. Низький рент. П. Степура, RO 7-5454.

БАЖАЄТЕ ЩОСЬ КУПИТИ

і Вам бракує готівки? Є можливість одержати в позику \$12,000. За більшими інформаціями телефонуйте: П. Степура, RO 7-5454.

EGLINTON - KEELE

11-апартаментовий, майже новий будинок. 100% паркування, гараж. Прибуток \$15,500 — 10% звороту від виплати готівки. Ціна \$98,000. Т. Павлюк, LE 2-4404.

ISLINGTON

15 апартаментів. Майже новий, вогнетривалий, модерний будинок. Балкони, отоплені гаражі, паркування. Побажана більша готівка. Положений недалеко крамниць, школи і комунікації. Більше подробиць подасть: Т. Павлюк, LE 2-4404.

CRAWFORD - DUNDAS

\$24,900 повна ціна. Окремий, 11-кімнатний дім в добром стані,

В обороні української культури

ПРОТИ НИЩЕННЯ ІІ МОСКОВОЮ

Резолюції, прийняті одноголосно на Пленарній Науковій Конференції Наукового Товариства ім. Шевченка в США; присвячені студіям сучасного стану української культури на рідних землях, переведений 6 листопада 1965 р., в залі Українського Інституту Америки в Нью-Йорку.

Вислухавши низку фахових доповідей, прийняті прийшли до таких однозначних висновків:

I.

Сучасний большевицький режим в Україні, що прикривається назовні фірмою таї званої суверенної Української Радянської Соціалістичної Республіки, снасправді тільки знаряддям російської імперіалістичної політики, що віками уярмлює Україну політично, експлуатує її економічно та гальмує і звужує, а то й нищить її культурно, намагаючись зруїфікувати її та позбавити власної, довгими сторіччями закріпленої, національно - політичної та національно-культурної особовості.

Зокрема в ділянці культури українського народу, московсько - большевицька окупаційна політика проводить уперто й послідовно низькі пляни тотального культурного геноциду, застосовуючи конкретно такі свої імперіалістичні методи:

1. Переселюється українських свідомих педагогів на московські терени, а російських з Москвичами на Україну, які, не знаючи ані української мови, ані української духовності, навчають українську молодь на її рідних землях по-російському і виховують її в московському шовіністичному дусі, забарвленному більшістю ідеологією;

2. Систематично фальшується історія України та всієї Східної Європи в цілому її розвитку, промовлюючи та викривлюючи, за допомогою так званих марксистсько-ленінських методів, усе те, що підкреслює самостійницький, національно-державний гін українського народу, його славну минувшину і його колишню національно-політичну незалежність, придумуючи різні факти та створюючи такі фальшиві легенди, що мають за свою основну мету вигравдання московського державного імперіалізму та московської окупації

3. Знищивши свободу української науки і зліквідувавши її чільних представників, всю українську науку підпорядковано суворій московсько - большевицькій цензурі, як знаряддя большевицької пропаганди й оборонця московської окупації України під фальшивим „воздушнанням України з Росією“;

6. Спалено найціннішу

частину архівів бібліотеки Української Академії Наук та знищено цінні архіви і книгохрани всіх монастирів та видатних українських письменників і науковців;

7. Обмежено тираж українських наукових і літературних творів, з великим упривілеюванням творів і книжок усіх родів літератури, написаних російською мовою;

8. Систематично засмічується українську мову мос

ковською лексикою, віткresлюються деякі українські фахові терміни у різних ділянках науки, виключаються українські мовні новатори, угронтувані на українських мовних первінках;

9. Обніжено українську музику й пісню до етнографічно-фольклорного рівня і дозволено тільки такі композиції, що стоять на послугах пропаганди по лінії російських великорідженів та комуністичних інтересів. Те саме стосується також і театру в Україні, при чому упривілейовані становищем користуються російська музика й російський театр — для українських слухачів і глядачів;

10. Різними адміністративними засобами насичується українські міста і села російськими газетами, друкованими в Україні здебільша безпосередньо з Москви, з обмеженням тиражу українськомовних газет, із ставленням пресі, друкованій українською мовою, різних перешкод в редакуванні і в поширенні;

11. Радіо і телевізія як монополь держави, стоять на послугах московської політики і большевицької пропаганди, служать тільки як засоби для обману

українських слухачів і глядачів;

12. Не визнається взагалі потреби самобутньої української культури — шкіл, видавництв, преси, театру — для мільйонів українців поза межами УССР, на території так званих республік і автономних областей Советського Союзу, зокрема на українській Кубані, у південній Курщині і Вороніжчині, щоб таким способом знищити зовсім національний дух в майбутніх українських поколіннях.

II.

В цих трагічних обставинах в Україні, особливі обов'язки падають на нас, українців у вільному світі. Наш найперший обов'язок — творити й активно підтримувати вільну і незалежну українську науку, яка передусім спростовує ширені тенденції відомості про Україну та допомагала б творити наші непроминаючі культурні варти. Українська наука, література, мистецтво, збагачувані щораз новими творами у вільному світі, мають протидіяти лихові, що його завдає українській культурі проти народні окупаційна влада в Україні, та бодай частинно заповнювати прогалину, яка постала від часу накинення Україні від чорного, большевицько-московського режimu. Тому, взявши на увагу, всі факти змущання мос

ковської окупації над українською культурою, зокрема мовою — Конференція закликає Філологічну Секцію Наукового Товариства ім. Шевченка в США, зорганізувати окрему Комісію для збирання й опрацювання всіх доступних матеріалів і правничого з'єднання їх, щоб виготовити скаргу до Об'єднаних Націй проти урядів СССР-УССР за порушування чартеру ОН та згвалтування Декларації про права людини, проголошеної Генеральним Асамблесом 10 грудня 1948 р., як також конвенції проти народовбивства. Взявши на увагу, що варварське обмосковлювання ведеться не тільки в Україні.

іні, а й по всіх не-московських так званих республіках і областях, що входять у склад ССР, Конференція доручає Управління НТШ в США виступити з ініціативою скликання другого Конгресу науковців та культурних діячів, всіх Москвою поневолених народів до 1968-го року в Нью-Йорку.

Конференція нагадує, що ворожі Україні і її змаганням кремлівські володарі свідомі ваги української громади у вільному світі, її ролі для збереження і розвитку тієї української культури, яку вони намірились знищити. Тому вони незалежно від густої (В обороні... стор. 18)

ХТО ГОВОРІТЬ ПРАВДУ?

Все, що вигідне большевикам — це добре і правильно. Все інше — вороже і його треба поборювати. Такі моральні принципи для большевиків визначив творець новітньої московської імперії В. Ленін.

Тому, коли про ССР жуть правду, але вона не корисна для червоного режиму, то цю правду большевики називають неправдою і її заперечують всіма засобами.

Багато людей бачили на власні очі підсветську дійсність і повернувшись до Канади чи США дехто з них, що не побоявся переслідування його рідників в Україні, говорили правду про цю дійсність. На це не гайно реагувала московсько-большевицька агентура, накидаючись на тих людей, мовляв вони говорять неправду, нісенітиці і т. п.

І саме таке трапилось з такими туристами до ССР як дост. М. Стар і сенатор І. Гнатишин.

Те, що вони бачили в ССР, те й говорили в Канаді.

„Ні п. Стар, ні я нічого не перебільшуємо і нічого не применшуємо: говоримо те, що на власні очі бачили і на власні вуха чули“ — сказав „УВістям“ (Едмонтон 4 листопада ц. р.) сенатор Іван Гнатишин.

Коли М. Стар, колишній федеральний міністер праці недавно сказав, що в Києві, столиці України, на вулицях не чути української мови, одна з комуністичних газет обвинуватила

їого в пересудах і фальшуванні фактів.

„Те, що М. Стар сказав, цілковита правда; я також вірю вулицях Києва чув тільки російську мову“ — сказав Ів. Гнатишин.

Намагання русифікувати Україну очевидне. В свою селі Вишнівцях — сказав Гнатишин — ніколи не було ні одного росіяніна; тепер головою села є здоровена росіянка з самої Москви. У Чернівцях і Львові можна всюди помітити приплив російських мешканців, які здебільшого є службовцями різних установ, продавцями в крамницях тощо. У Львові кількість поляків невелика; залишились головно мішані подружжя. зате багато в місті росіян. Скільки їх? — спітав сен. Гнатишин одного видатного львів'янина. 25% всього населення — відповів той...

Думасмо, що досить наведеного з нотатки в „УВістях“. Справи ці загально відомі. Однаке комуністична репресійна преса українською мовою сильно загнівалась на туристів М. Стара і І. Гнатишина, закидаючи їм, що їх інформація фальшиві.

Як бачимо, ленінська мораль і тут вілзла як шило з мішка. Але напевно таким поважним особам як дост. М. Стар і сенатор І. Гнатишин люди повірять повністю і відкинуть гідку большевицьку пропаганду.

Під ударами гострих, рубаних слів розділилась товока на двоє, а стежкою посередині ступав невиданий похід. Під охороною готових, налаштованих до стрілу крісів і готових сіяти смерть гранат ступало їх троє юнаків, закутих у зализні кайдани, з обличчями поображені нелюдськими терпіннями, але з очима ясними, як ясне сонце весняне, українське. Ступали твердо і рівно, відважно і упевнено. І під такт їхнього кроку тисячі уст зашепотли несподівано, неждано, ніким непідказано.

Тисячі сердец злились в одній молитві.

За тих, що на страту йдуть...

За тих, що за народ свій прекрасний ідуть віддати своє прекрасне молоде життя...

Віддати його широ й радісно, як радісно пестила їх молодих рідні землі, як тепло пестив їх рідній український вітер, як радісно отримало їх фідне сонце...

За тих, що вибрали іншу путь...

За тих, що проміняли тепло і затишок батьківських хат за непроходимі стежки українських лісів, щоб звідти нагадувати ворогові про те, що український народ був, що тіні є і що йому бути.

А вони йшли... А вони йшли в шумі несподіваної молитви спокійні, мов із каменю тесані. Мов не на смерть, а на суд страшний, в якому не судженіми, а суддями місцевими бути.

Очима своїми добрими спивали вони запах рідного сонця й востаннє обіймали добросічливим поглядом товту.

— Сину мій, мій єдиний сину!!!

Стара селянка не докінчила мови своєї і не добігла до постаті, що ясніла перед її старечими очима. Твердий приклад кріса вдарив старечу голову й селянка безсила обсунулась на землю.

— Мамо!!!!

Лице юнака прорізала нагайка.

— Мовчи...

(Далі буде)

Нестор Ріпецький

Пісня про Галю

Сл. п. Галі Заячківській присвячено.

Непроглядна товпа оточувала звичайну міську площа. Площа була виложена кам'яними брилами, чи пак катячими лобами, і була брудна як усі площі того міста. довохтути їжились, наче жандарми, що пильнують за судженого на смерть, кам'яниці — мовчазливі і сірі. З вузьких, середньовічних вуличок, що розлізалися, як спілки руки гідного поліпа по морю міста, ще надходили люди. Людям жах рисував на обличчях глибокі борозни, очі застилали сива імла і надходили вони, як надходять тіні в сиряковитий вечір, хитаючись від подувів якоїсь невідомої сили, що ціла опановувала їхні істоти. Ніби сонці, або причинні сходились вони в гурму, а та хвилювалася, як брудні хвили передбуряного моря, тільки шумного перевалу морських хвиль не було чутно. Вона, товпа, холіталася, мов кошмарна почвара, сотнями своїх ніг, переступаючи по кам'яний площе, сотнями своїх очей відхилюючись у ряд дерев'яників стоячів, що чорніли посередині площи. Колусь могло б здатися, що це чумичні хрести на горі терпіння прорізають своїми верхами вишнину, вірізуючи як простому і чистому полотну лицьо білочі.

Але це не були чумичні хрести для святих.

А втім і мало хто замісловався над таким. Як і взагалі над чимнебудь інакшим.

Очі гляділи й нічого не бачили. Вуха насторожувалися, щоб щось почути, але нічого не чули.

Над містом розливало свої благословені усміхи весняне сонце. А над містом розкривала блакить свої неозорі простори і заливача теплою радістю поля, ліси, міста і села.

БЛІСКУЧИЙ ТАЛАНТ ТЕАТРАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА

Видатна роль в сценічному мистецтві одного з творців українського національного театру, славного корифея, високообдарованого актора та режисера Панаса Саксаганського загальновідома.

Наймолодший з трьох братів відомої родини Тобілевичів, що дала українській культурі видатних діячів рідного театру, Панас Саксаганський народився в 1859 році. Його батько Карло Тобілевич, управитель пансіонів мистецтв на Херсонщині, визначався великою любов'ю і зацікавленістю до художньої створюваності, природним розумом, багатим життєвим досвідом і здібністю цікаво та дотепно оповідати про запорізьке минуле. Мати, що походила з кріпацького роду, людина тепла і ніжна, надавала багато уваги наці-

ональному вихованню своїх дітей, які зберегли про неї вдячні спогади на все життя.

Після відбуття військової служби в російській армії, Саксаганський на початку 80-их років вступив до театру Михайла Старицького і відразу показав себе непревершеним майстром сцени та визначився величним акторським обдаруванням. Вже в 1886 році його як відмінного талановитого артиста покликали до Петербургу, куди ангажували лише першорядних мистців. Але Саксаганський відмовився, не бажаючи відходити України і йти на службу москалям.

Коли в 1888 році від театру Старицького відокремлюється як самостійна творча одиниця група Миколи Садовського, Панас Саксаганський бере в ній діяль-

ну участь, а пізніше разом з Карпенком-Каріх створює свій власний театр, згуртувавши навколо себе талановитих артистів: Л. Лінницьку, В. Грица, Вірину, Дзбанівську. Репертуар склався з 24 п'ес. Із своїм театром Саксаганський обійшов майже всю Україну.

В 1898 році театри Саксаганського і Садовського зливаються, а в 1900 році до них прилучаються Марко Кропивницький та Марія Заньковецька і на кілька років знову здійснюються об'єднання всіх найвизначніших українських театральних сил в одному мистецькому ансамблі.

Творець безлічі кольоритних образів з українських п'ес, з однаковою майстерністю виконуючи і трагічні і характерні і комічні ролі та бездоганно володіючи мистецтвом слова, інтонації, міміки, руху, жесту, Саксаганський як Возний чи Виборний у „Натації — Полтавці“ Котляревського, Гнат Карій або Хома Кичатий у „Назарі Стодолі“ Шевченка. Голохвостий у „За двома зайцями“ Старицького, Харко Ледачай у „Паливоді XVIII століття“, Протасій Пеньонжка в „Мартині Борулі“ і БонаVENTURA в „Ста тисячах“ Карпелета — Карого створював повнокровні живі постаті з підкресленням до найімбрінгіших деталів усіх притаманних їм рис характеру.

До вивчення кожної нової ролі Саксаганський ставився з великою увагою, відчуваючи свою велику відповідальність за мистецьку якість втілюваного образу. „Артист насамперед повинен бути чесною людиною і честь та повітнна бути для нього тим більшим обов'язком, чим вище він стоїть як мистець“, — писав Саксаганський.

Як режисер, перед поставоюожної нової п'еси він насамперед глибоко вивчав її, проробляючи кожну роль, кожну мізансцену до найменшої деталі ще перед тим, як прочитати її артистам, і вимагав від виконавців, щоб вся їх гра відповідала єдиній цілеспрямованості вистави. Рівночасно з тим Саксаганський прагнув, щоб його по-

стави були повноцінні, правдиво відображали свою добу, були нерозривно звязані з цілим життям української нації, закликавши до цього брати приклади з видатних майстрів Західної.

„Великий талант письменника, музики, мистця, артиста сцени не може стояти останньою життя і бути чиєсь відірваним від усього“, — писав Саксаганський.

Мистецтво було, є й буде завжди тісно звязане з своїм середовищем. Такі письменники як Шекспір, Шіллер, Гете, Мольєр, Віктор Гюго, Льєве де Вега, Кальдерон, Тірса де Моліна, Сервантес та безліч інших, мистці Мурільо, Субороно, Веллікс, сучасники Шекспіра — Вебстер, Форд, Флетчер та інші були синами й вихованцями

своєї доби“ — писав Саксаганський.

Захотіло привітавши створення української держави, Панас Саксаганський став мистецьким керівником створеного в 1918 році Українського Державного Народного Театру. У своєму старанні знайти нові національні форми і використовуючи для цього талант та досвід корифеїв, він хотів реформувати театр, збагатити репертуар постановами західноєвропейських творів і здійснити постави „Розбійників“ Шіллера і „Уріель — Акоста“ Гудкова, в яких з великим піднесенням виступав разом з М. Заньковецькою. Тут само лінію провадив він і після злиття Державного Народного і Державного Драматичного театрів у 1919 році.

Після програных визвольних змагань, у Києві з колишніх сіл Державного Народного Театру в 1922 році створюється театр ім. Заньковецької, в якому живуть участь бере Панас Саксаганський. Продовжуючи своє намагання інтерпретувати класиків, використовуючи мистецтво корифеїв, він у 1925 році ставить „Отелло“ Шекспіра.

З від'їздом театру ім. Заньковецької до Запоріжжя, Саксаганський залишається в Києві, виступає з Садовським у мандрівному Українському народному театрі, що подорожує по Україні. У грудні 1931 року на відзнаку 50-ліття першої постави „Натації Полтавки“ в Києві в 1881 році (після заборони 1876 року) було поставлено „Натація“ (Бліскучий... стор. 14).

ПРЕДСТАВНИКИ „ГОМОНУ УКРАЇНИ“

BRANTFORD:	S. Szczur, 248 Murray St.
CALGARY:	A. Kolomijczuk, 406 - 12 Ave. N. W.
CHATNAM:	W. Mykulyt, 71 Faubert Dr.
EDMONTON:	R. Czuczman, 13107 - 121 St J. Koza, 11241 - 93 St.
FORT WILLIAM & PORT ARTHUR:	W. Kachnycz, 836 Simpson St.
HAMILTON:	S. Hewak, 29 E. Bend S.
KITCHENER:	W. Andrushko, 34 Adelaide St.
LACHINE:	I. Kardasz, 910—9 Ave.
MONTREAL:	"Bazaar" Book & Music Store, — 3644 St. Lawrence Blvd., Montreal 18, Que. Tel. 842-3496 M. Andruchiw, 120 Duluth St. E
OSHAWA:	M. Lubenko, 305 Bloor St. E.
REGINA:	H. Waszczyszyn, 2300 McKay St.
SASKATOON:	M. Boychuk, 342 Vancouver Ave. North
SAULT ST. MARIE:	Y. Humeniuk, 179 Central St.
ST. CATHARINES:	O. Hnatykiw, 179 Riverview Blvd.
SUDSBURY:	W. Rekulak, 100 Christakos St.
TORONTO:	"West Arka", 2282 Bloor St. W.
WINDSOR:	M. Mostowyj, 1150 Parent Ave.
CHICAGO 51, ILL., U.S.A.:	S. Golash, 3227 W. Thomas St.
PHILADELPHIA 41, PA., U.S.A.:	Orion — Book & Gift Store, 4925 Old York Rd.
ENGLAND:	Ukrainian Publishers, 200 Liverpool Rd., London, N.I.

Не дбають про навчання української мови

До ганебних практик русифікаторів в Україні належить свідоме нехтування навчанням української мови і літератури. „Молодь України“ з 17 листопада м. р. пише, що в 1860 школах на Полтавщині (з них 258 середніх) „зовсім відсутні фільми з українською мовою і літературою“. Але справа не лише у фільмах:

„Багато скарг чуєш від учителів української мови і літератури. Мова йде вже не про фільми, які чомусь вважаються розкішлю, а про звичайні таблиці з морфології і синтаксису. Старі зносилися, нових не дістаниш... Цього року вийшла з друку хороша бібліотечка школяра, але тираж її такий малий, що в область потрапило лише кілька бібліотечок.“

Український загал не думає миритися з тією русифікацією, роботою, зверненою проти української мови. Він ставить вимогу: „випускати в достатній кількості грамзаписи видатних майстрів художнього слова з творів, що навчаються в класі, організувати уроки по телебаченню за прикладом іноземної мови“.

У школах бракує теж по-

ПРИСЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

трібного наукового приладдя:

„Для лябораторних робіт і заняття технічних гуртків потрібні різні матеріали, за пасні деталі, ізолятори напівпровідники, реле, лампи і т. д. і т. п. Згаданих дрібниць, як кажуть, і з свічкою вдень не знайдеш... Не знайдеш у магазинах лябораторного устаткування навіть таких простих ре-

чей, як препарувальні ванночки, голки, скельця, скальпелі, пінцети, мікроскопи із збільшенням в тисячу і більше разів. Не можливо також дістати наочного підлля для кабінетів мови і літератури“.

У таких то важких умовах працюють школи в Україні.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Цими днями у Видавництві „Гомін України“ вийшла друком повість О. Керч під заголовком

„НАРЕЧЕНИЙ“

Повість побудована на тлі подій новішої української історії і охоплює час від першої до другої світових війн.

Герої повісті — люди українського революційного підпілля.

Авторка повісті О. Керч здана українському читаві на підставі повісті „Альбатроси“, „Ленка“ й ін.

У повісті „Наречений“ авторка літературно-мистецькою формою яскраво відтворила частинку буревійної історії нашого народу, показала посвяту, жертвеність і відвагу наших людей у боротьбі за визволення народу.

Літературно-мовний редактор — В. Давиденко, обкладинка роботи мистця В. Ласовського.

Книжка має 280 сторінок формату звичайної вісімки, добреякісний книжковий папір. Ціна книжки — \$3.50, для передплатників „Гоміну України“ — \$3.00. У твердій оправі — один долар дорожче. Книгарням висилаемо книжку за попереднім замовленням.

ВИДАВНИЦТВО „ГОМІН УКРАЇНИ“

Марія Курочка

Циганськими дорогами

(Дорогому побратимові і співучасникові пережитих пригод, діяр. Іванові Козакові, присвячує цей спогад)

Ми, загнавши решту коханої на пасовищко, поховалися з возами й клунками в добросердечних слов'янських гостів.

І коли надійшов цей другий транспорт, ми собі спокійно стояли, замішавшиесь поміж автохтонів, удачливими такими мандрівниками людьми, що мали. А наш давній варточий, якому знову запахла лерка можливість нового заробітку, підійшов до мене і вже сам запропонував свої послуги: мовляв, коли серед переходячої вагонів, знайдуться якісь наші знайомі, бхочі що відчі, та в'їн їм допоможе. За хабар, звичайно. Та на цей раз йому не пощастило. Я побоявся власти в ластку й не рискував удрогу впутатися в небезпечені справи.

В Слов'янську ми довідалися, що три родини теребовлян ухочтились винайняти вагон із залізницею від Трнави. Що могли зробити вони, могли зробити

ти і наші три родини. Тож, не думаючи довго, ми й со бі продали ще одного коня й одного воза та винайняли вагон. По тій торговельній трансакції залишилися в нас три коні, два вози, купа скринь, кошів, клунків й одинадцятьо людей. Все це, хоч і з невисокими труднощами, вмістілося у вагоні, який причеплено до поїзду — і ми вирушили в напрямку на Пряшів. Доїхали до Пряшів і переїхали його, але наша подорож не сподівалася увірватися у повному розгоні, десь після двадцяти миль за тим містом. Поїзд зупинівся, а залиничники пояснили нам, що попереду партизані пе рервали рейки та висадили в повітря міст, що був над рікою. Тому мусимо вертатися назад до Пряшева.

Що ж відійти? Далі ми себе завернути і заплатити наш вагон у сліпий кут. Вивели коней на поле, а самі пішли шукати якихсь новин. Дізналися, що пряшівський єпископ

лісі, і наш вагон — під са мим лісом. Скрізь тихо, гарно, навіть поетично. Ми, як звичайно мандрівні люди, не мали роботи, залиничники також мали вільний час і зачепили нас на розмову. Почалося, як завжди під час нашої подорожі по Слов'янчині, з питання, що відразу виводило нас з рівноваги:

— А пречо-сте утекалі од русов?

Юліян Середяк

Про Аргентіну і українців

*) І хоч сьогодні багато з них прозріли, однак тримаються збоку від організованих рапмів нашого життя.

Крім центру в Буенос-Айресі, є ще менші центри скучення українців у провінції Кордоба, де займаються не тільки працею у фабриках, але й мають свої готелі, в провінції Мендоза, де займаються садівництвом, а в першу чергу плеканням різних сортів винограду, в провінції Діо Негро — садівництвом і городництвом, у провінції Формоза — вирощуванням риżu, у провінції Чако — городництвом і продукцією. Взагалі, українці можна стірнути в усіх частинах Аргентини, але вони не зорганізовані, не проявляють тієї живучості і активності, що бувала українці Буенос-Айресу та окрести. На такий брак мало-організованості впливав не тільки брак відповідних оганізаторів, але теж і велики простори, брак лінії зв'язку, брак фондів, як і те, що в більшості українці розкинені на широких просторах Аргентини прийняли спосіб життя мешканця пампи, якому і не кортить ходити на якісь сходини чи наради. Його інтересує спокійне життя, він любить поїсти кусень спеченого м'яса, попити вином, і опісся попивати „зербу-мате” — це щось у роді гіркого чаю, що тубильті п'ють зі спеціального приладу, всі за чергою. Як ми вже при різного роду заняттях українців в Аргентині, годиться відзначити, що перші кущики чаю привезли поселенці-українці з Китаю.

*) продовження із чч. 12 і 14

Увага!

Увага!

МЕШКАНЦІ ЧІКАГО!

Відкрийте щадніче кonto у
Федеральній Кредитовій Кооперативі

“САМОПОМІЧ”

Високі відсотки. • Найкраще забезпечення
Заходьте кожночасно до канцелярії
Федеральної Кредитової Кооперативи
„САМОПОМІЧ” (SELFRELIANCE)
2351 W. Chicago Ave.
CHICAGO, ILLINOIS.

REMOLEK

РОСЛИННИЙ ЧАЙ (MILDLY LAXATIVE)

\$1.25 поштою платне.

ВИСИЛАЙТЕ „МОНІ ОРДЕР”

до

McCLINTOCK'S PHARMACY LTD.

35 Dundas St. W.

Cooksville

„SANITAS PHARMACY”

546 QUEEN ST. W. TORONTO, ONT.

перебрава і продає високоякісні швейцарські лічильні зелі

SWISS HERBAL REMEDIES

Вони помогають і лікують всіх захворіння як: ревматизм, ішіас, невралгію, затвердження слуху, жіночі недуги, недуги печінки, первінка т. п.

Щіна: \$2.50. Продавець також у формі таблеток під назвою

“LAPIDAR” в ціні \$3.50.

За близькими інформаціями, телефонувати:

363-3746 і 368-0122

і засадили в місцевості Трес Капонес у провінції Місіонес. Засадили, і тоді почалася турбота про дальшу долю цих кущиків. У північній частині Аргентини є страшні маси муравлів, що з'їдають городину, цвіти та нищать культуру садів. Тому то й постало турбота за долю цих кущиків чаю, привезених з Китаю. Поселенці почали чедуватися, щоб охороняти кущики від муравлів. Чергувались день і ніч, але муравлі чайних кущів не рухають, як і не рухають кущів „зерби-мате”; одна і друга рослина посідає терен, яка, мабуть, шкодить муравлам на печінку, і вони її не рухають.

П

очаток організованого українського життя в провінції Буенос-Айрес датується після першої світової війни, десь в рр. 1922-24. Тоді й почав виходити перший тижневик „Українське Слово”, що являється органом товариства „Просвіта” і який появляється друком до сьогодні. Товариство „Просвіта” — найбільше українське товариство в Аргентині має 20 філій, і більшість з них має свою власні домівки. Правда, вони не такі, як це можна бачити в Торонто, вони менші і скромніші, але й тут, під гарячим сонцем півдня б'ється патріотичне серце української людини, що не покидася своєю народною.

Д

ругим щодо величини українським товариством у Буенос-Айресі є Т-во „Відродження”, що має майже ідентичний статут з Т-вом „Просвіта”; це Товариство постало внаслідок міжусобиць між членами Т-ва

Перед 50-річчям формациї Січових Стрільців

Про українські визвольні змагання в роках 1917-1921 пишеться і говориться у нас багато, але дехто надає тим визвольним змаганням хибне і фальшиве наслівлення.

Особливо українці наймодніших поколінь часом уявляють собі і думають, що Армія Української Народної Республіки — це були малі партизанські відділи, у яких панувала „анаархія” і „отаманщина”. В дійсності ця „анаархія” і „отаманщина” проявляється тільки в імпровізованіх, самочинних деякіх повстанських загонах, але в хаосі війни і революції зродилися і військові формациї цілком добре організованих, здисциплінованих військовиків, з яких постало числом понад 10 дивізій армія УНР.

На більшу кількість дивізій не вистачало вишколених молодших і старших командирів — старшин і узброяння.

Серед тих найкращих українських військових формаций були: Запорізький Корпус, Корпус Січових Стрільців, 3-тя Залізна дивізія та інші дивізії, що творились пізніше. Це були твори найкращих синів України. Юнацькі школи зорганізовано на зразок старшинських шкіл європейських держав. Вони не були гіршими від старшинських шкіл французької, німецької чи англійської армії.

Запорізький Корпус, Січові Стрільці, 3-тя Залізна дивізія вкрили свої трапори славою, а не ганьюбою. Їхні геройські чини були виважом найздоровіших творчих сил українського народу, і не дарма український народ згадує ті військові формациї добрым словом і з любов'ю.

Колишні січові стрільці, яких уже залишилось між живими не багато, постановили підготовити святкування п'ятдесятиліття ство-

рення славного Корпусу Січових Стрільців, існування якого тісно зв'язане з ім'ям його командира, полковника Євгена Коновалця.

Діяльність полк. Є. Коновалця і всіх січових стрільців почалася у часі революції в Росії 1917 року, коли в Києві воною українського народу встановлено державну владу України і вибрано Українську Центральну Раду та започатковано організування українських збройних сил. Ті збройні силитворили іс торію України в численних боях з ворогами Української Держави.

Імена і діла таких Січових Стрільців, як: полк. Євген Коновалець, полк. Андрій Мельник, полк. Дащенко віч, сотн. Федір Черник, сотн. Загаєвич, стають легендою, скарбом історії нашого народу.

Свого часу колишні січові стрільці були видані у Львові цінну книгу про

Корпус Січових Стрільців

— „Золоті Ворота”, але та книга вже давно розпродана і сучасне молоде покоління її не читало.

В теперішніх наших умовах на еміграції трудної подумати про перевидання книги „Золоті Ворота”, а все ж треба б якимсь способом відзначити п'ятдесятиріччя створення формациї Січових Стрільців, яка у революційні хуртовини виросла в корпус із своєю кадрою в Києві і потім у місті Староконстантинові.

Колишні січові стрільці, що ще живуть в Америці, Канаді і в європейських країнах, рішили відзначити п'ятдесятиліття створення формациї Січових Стрільців видаючи пропагандистські відзнаки для живучих січових стрільців і для родин тих, що відійшли у вічність.

Та відзнака буде дорогою пам'яткою служби Україні у рядах Корпусу Січових Стрільців.

Літераторів, „Український Клуб”, „Український Інформативно-Видавничий Інститут”, „Союз Українських Купців і Промисловців”, „Союз Українок”, „Братство Дівізійників” та інші. Були спроби створити український театр, але без результату. Почали теж виходити нові журнали як „Життя”, „Мітла”, „Овид” і „Дзвін”. При товариствах „Просвіта” і „Відродження” почали діяти доволі добре вишколені хори, почали навчання дитячі суботні школи, а надівсе почала проявляти більшу діяльність українська католицька і православна Церкви. Чин оо. Василіян закупив відповідну посілість, перебудував будинок на тій посілості на каплицю, і в тій каплиці збиралися щонеділі чимало вірних. Також право-

славна церква винаїняла відповідне приміщення в центрі міста, і почалися Богослужби для вірних. Всюди бачилася діяльність по-одиноких товариств, був певний ентузіазм для загальної праці, кожна організація старалася творити певний рівень, старалася підтягнутися на вищий щабель.

Організаційне життя вимагало координації. В тій цілі було скликано І. Конгрес Українців в Аргентині, який відтоді що три, згідно (тепер), що два роки відбувається і вибирає з-поміж себе надрядну установу — Українську Центральну Репрезентацію, що ніби КУК у Канаді. УЦР мала переводити не тільки координацію праці всіх товариств, але й репрезентувати українську еміграцію в Аргентині перед аргентинським урядом. У склад УЦР входять всі українські національні товариства, яких тепер є 16.

Разом з діяльністю по-одиноких товариств, які існували для того, щоб працювати у своєму середовищі, чи щоб вдергати своїх членів при українстві, постала пекуча потреба організувати товариство, яке мало б інформувати еспаномовний світ про Україну. Годиться зазначити, (Про Аргентину... стор. 13)

У ВАГА! ТОРОНТО І ОКОЛИЦІ!
Н. Г. WINTON ПРЕЗЕНТУЄ
МІЖНАРОДНО ЗНАНІ
УКРАЇНСЬКО-КАНАДСЬКІ СПІВАКИ

MICKEY and BUNNY

ПЕРШІ з ЗАХОПЛІВИМИ НОВИМИ ТОНАМИ
ПІВ-УКРАЇНСЬКИХ, ПІВ-АНГЛІЙСЬКИХ

ПІСЕНЬ І МУЗИКИ

— презентують —

УКРАЇНСЬКИЙ І ЧАСТИННО АНГЛІЙСЬКИЙ

КОНЦЕРТ

у програмі якого

ПОРИВНІ ПІСНІ, КОМЕДІЯ І МУЗИКА

всебічних

D-DRIFTERS-5

„Найкращий український показ Канади”

Виступи відбудуться:

БОФАЛО, 21-го січня — Український Дім „Дніпро”, вул. Джесіс ч. 562. ПОЧАТОК о год. 8.00 веч.

НОВЕ ТОРОНТО, 24-го січня — Український Дім Т. Шевченка, вул. Горнер ч. 482. ПОЧАТОК о год. 8.00 веч.

ВЕСТОН, 25-го січня — Колегія св. Василія Великого, вул. Вестон і Шенарк. ПОЧАТОК о год. 8.00 веч.

МОНТРЕАЛЬ, 27-го і 28-го січня — зам УНО, вул. Гачісон і Фермонт. ПОЧАТОК о год. 8.00 веч.

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ “THE FUTURE BAKERY”

випікає найкращий хліб і різні печива.

Також кожен, хто споживає хліб з пекарні

“БУДУЧНІСТЬ”

735 Queen St. W. - Toronto, Ont. Tel. EM 8-4235

Студіо відкр

По сторінках преси

ВАЖКО ПОВІРИТИ

Майже кожного дня появляються в пресі, телевізії і радіо вістки, що в них таки важко повірити. На жаль, наша сучасність опанувала настільки розбужні сили зла, що найбільш дика і дивоглядна вістка не зворушує. Це часи, що переходятя навіть передбачення св. Івана в Апокаліпсисі, де говориться про пошесті, війну, голод і смерть, бо крім тих явиш стверджено щораз більше моральне і релігійне здища віння людини, перверсію і затрату людської гідності і людського обличчя. Перед нами нотатка в „Шляху Премоги“ з 19 грудня м. р. під заголовком „Чи це справді в ім'я екуменізму?“, в якій між ін. читаємо: „В Авеліно (Італія) збудовано нову церкву на пошану св. Франців з Асізі. І от група молодих „поступових“ малярів намалювала один образ, на якому подано накуту такі постаті: Толітті, Кастро, Косігін, Мао Тсе-тунг, Кеннеді, папа Іван ХХІІІ, Бертранд, Руссо, А. Моравія та ін. Цей факт викликав в Італії велике огірчення й племініку.“

На жаль, у середовищах поляків у вільному світі треба зі свічкою шукати

різних країн світу звернулись до московсько-комуністичного письменника Шолохова, який одержав нагороду за свій твір „Тихий Дон“, щоб той використав окажо і згадав ув'язнених письменників А. Сенявського і Ю. Даніїла. Однак всі намагання були до ремні. Шолохов у своїй промові пішов по лінії партії і підкреслив, що тільки соцреалізм — це єдиноправильна форма творчості, а про ув'язнених письменників зовсім не згадав.

Ми зовсім не дивуємося з приводу такої поведінки советського письменника. Але ми дивуємося, що за большевицький твір фундація Нобля дає нагороди, а письменники Заходу міряють підсоветську дійсність міркою Заходу.

НЕЗМІННА НАСТАНОВА

Туристи з Польщі стверджують, що там тепер як не більший, то не менший польський шовінізм і ненависть до українців, як було до вересня 1939 року.

На жаль, у середовищах поляків у вільному світі треба зі свічкою шукати

люді, які трактували б українське питання тверезо і без упередження. Чому завжди, як кажуть, вилазить шовіністичне шило з мішка і коли заходить мова про польсько-українські відносини, то українці в очах поляка залишаються на „дорозбйорових“ позиціях, їх рівень нищий і тому на них він споглядає звисока, поблажливо, по-польському". Кажуть, що українці гарно співають і танцюють, мають гарне прикладне мистецтво і... це все. Висновки такої оцінки напрошується самі собою...

У польській газетці „Друга Жиця“, що виходить у Чікаго, в числі з 14 листопада 1965 р. Богдан Павловіч полемізує з якимсь українцем, що написав поганою польською мовою листа, і доходить до того, що наводить абзац з АБНКореспонденц за червень-липень (журнал АБНКореспонденц Б. Павловіч називає „лісемкем“), де була надрукована стаття Я. Стецька під заг. „Брак ідеології“. Б. Павловіч наводить із статті такий абзац: „...І тому, що в мистецтві

панус пересічність, бо люди не шукають великого, не мають великої віри, тому наша доба не видала таких великих мистців як Михайло Ангел, Рафаель, Ель Греко, Леонардо да Вінчі, Шекспір, Шевченко (підкреслення Б. Павловіча), Бетговен, Бах і т. д.“

До того абзацу Б. Павловіч дєє таку свою „мудру“ інтерпретацію: „Ніхто хіба не заперечить, що український патріот Шевченко був великий для українського народу, як його перший поет і промотор його самостійності, але... шовіністичне вміщення його в одному ряді побіч геніїв світу нариєні і за одним потягненням з Михайлом Ангелом, Леонардо да Вінчі, Шекспіром, Бетговеном і т. д. дає у висліді нечувано комічний ефект. Щось таке, як жаба, що надувается і думає, що є слоном...“

Як бачимо, Б. Павловіч показав не тільки свою що віністичну настанову до українців, але також свое повне невіджество і скрайний примітивізм. Він закидає іншим брак освіти, а сам напевно навіть „домового викшталтена“ не має, якщо він так розуміє думку Я. Стецька в наведеному абзаці.

Дільтіль підкреслили, що у Ватерфорді понад 60 українських дітей не знають рідної української мови і про наочання в рідній мові годі її говорили. Навіть в церкві о. піарах промовляє до українських шкільних дітей по-англійському. Про пешкоди, зв'язані з застушенням Р. Школи у Ватерфорді, на глинищо окремо.

ПЕРЕД 50-РІЧЧЯМ ФОРМАЦІЇ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ

(Засідання із стор. 11)

Комітет звертається до заинтересованих осіб, щоб вони повідомили ініціаторів цього діла — хто замовляє цю відзнаку, чи тільки для себе, чи може і для когось із родини покійників Січових Стрільців (для ко-го).

Хто пришле таке повідомлення, одержить для виповнення анкету з поданням докладної вартості пропам'ятної відзнаки.

Ініціатори просять зainteresovanih осіб подати свою адресу і адресу відомих кол. січових стрільців, що бажають замовити собі згадані відзнаки.

Одночасно ініціатори того діла просять надсилати на адресу Комітету документи, фотографії, знімки, листи з часів служби Україні в рядах Січових Стрільців, як теж писати і присилати свої спомини про Січових Стрільців, щоб можна було видати їх другом у пропам'ятні роковини.

Спомини присилати до кінця місяця вересня 1966 року. Хто бажає створити

группу ветеранів Січових Стрільців, просимо повідомити про це ініціативу группу для видання відзнаки Січових Стрільців.

Комітет видання відзнаки звертається із закликом до колишніх українських вояків Корпусу Січових Стрільців, які живуть у державах вільного світу, як також до родин померлих Січових Стрільців, які бажають мати січово-стрілецьку відзнаку, зголосуватися на нижче подану адресу для устійнення кількості потрібних відзнак і ціни їх. Ціна відзнаки, відповідно до кількості зголосованих осіб, буде приблизно віносити 8—10 дол.

Комітет видання відзнаки Січових Стрільців просяє усіх заинтересованих подавати докладні свої адреси.

О. Бабій
кол. хорунжий СС

Адреса Комітету для листування:

I. Juriew
32 Hewitt Ave.
Toronto, Ont., Canada

НОВА КНИЖКА

Вже вийшла з друку і є в розпродажу книжка про процес Стасінського в Карльсбурзі під наголовком:

„МОСКОВСЬКІ ВІВІЦІ БАНДЕРІ ПЕРЕД СУДОМ“

Велика збірка різних матеріалів, стенограм з процесу, не публіковані дієсі документи, голоси світової і української преси про вбивство і процес, перегляд протестаційних акцій і демонстрацій та інших документів

Книжка надрукована на добром бездеревному папері великого формату (17 x 24 сантиметрів), в твердій полотняній оправі з золотодруком, об'ємом на 703 сторінки друку та 24 сторінки ілюстрацій.

Цю книжку історичного значення повинна мати кожна українська установа і кожна патріотична родина.

Ціна книжки в Канаді \$12. Замовлення слати на адресу:

Ukrainischer Verlag — S. München S. — Zeppelinstr. 67/1

West Deutschland

або:

LVU — 140 Bathurst St. — Toronto 2B, Ont. — Canada

Слухаючи „Вербу“

З усіх дерев, які розкинено мережкою вкривають широкі простори української землі, верба, мабуть, належить до найпопулярніших. Тяжко сказати, чому так, але ще тяжче заперечити факт, що саме це найзвичайніше дерево найширше осіпане народом у піснях. Немало рядків присвятили кучеряй таож поети. Тож нічого дивуватись, що нова пласťинка легкої музики, автором якої є наш популярний пісняр Богдан Весоловський, названа дуже просто: „Верба“. Просто її поетично... верба, яку так чудовою цілком своєрідно зобразив на альбомі пісень наш славний Едвард Козак. Зовнішньо нова пластинка захоплює кожного, хто на неї гляне. А що ж під розкішною упаковкою?

Адже любитель музики куди не малюнки, а музику. Тут уже конче треба відмінити патефон. Якщо у вас хоч трохи розвинена уява, то вже перша пісня нагадає вам рідний край, погідну весну і тихий став чи річку, у сині воді якої скшилила свій стан дівочий красуня-верба, купаючи в ній свої кучеряї віти. Мелодія вас зворушить, потім заспокоїт і понесе в царство спогадів.

Якщо у вас хоча прозвучала й Оксана Блюй. Добрий її партнером у „Може так не треба“ була Женя Котиш (до речі, напригуд мила дівчина!). Прекрасно виконав квартет „Верховина“ пісню „Я люблю“. Особливо той рядок „бо тебе я люблю над усе“, в якому чусмо чудовий експресивний альт).

Та найбільше похвалили від висловити на адресу майстерно зіграної оркестри Джеха Зазі (кажуть, що він італієць...). Якщо це справді так, то похвалий йому подвійна за те, що так тонко відчуває красу української душі, яка говорила до нього музикою звуки.

Само собою зрозуміло, що ця замітка — не рецензія. Писати рецензії — діло спеціалістів, а висловлювати думку про музику — кожному дозволено. Адже ж музику не лише для критиків, а для людей. Звичайних людей, і їхнє слісмо важить для композитора чи не найбільше. Почуваючи себе звичайним цінителем українського слова й мелодії, майже кожен, хто вже чув нову пластинку Богдана Весоловського, може, поклавши руку на серце, порадити: післі цілоденних клопотів варто пустити патефон і відпочити, слухаючи „ВЕРБУ“.

Багато тепла вкладено і в мелодію пісні „Я люблю“, і, слухаючи її, вам раптом в уяві спалений співок безмежний степ, без без якого „живти не можу.“

Оригінальністю повіяло від мелодекламації „Ніч в маю“ на слова Олександра Олеся. Це, власне кажучи, музична картина, яка зображення момент відкриття серця своїй улюбленій, з

ФОТОГРАФ

Обслуговую Брантфорд і околиці у віддалі Лондон і Торонто. Потрібно Вам знімків з імпрез, гостин, весіль або родин? Зробіть замовлення на бажаний час листовно або телефонічно:

W. WIWCZARUK
58 Collingdon Dr.
Brandsford, Ont.
Tel. 753-0155

якою проводиться вечір на забаві. Ледве чутна музика, яка ніяк не перебиває розмови. — це тло події, яку так майстерно передав Лев Тернопільський. Ви мімоволі відчуваєте, що розмова відбувається десь за стінами гомінкою зали.

Роздерту сумнівами душу дівчини подала варшавська поетка Ірина Рейт у пісні „Може так не треба“. Від неї віс безнадію, яка розчавлює людину, а тісю, яка скріплює її сили.

Сдин слово, милі пісні.

Мілі своїм звучанням і мілі чудовою літературною мовою, яку можна слухати й... не наслухатись.

Само собою зрозуміло, що й виконавці пісень стояли на належному рівні. Нікому з любителів легкої музики не чужим буде ім'я Антона Дербіша. Слухаючи його співу, не раз дивувшися, як може людина так легко говорити з тобою. Мило прозвучала й Оксана Блюй.

Добрий її партнером у

„Може так не треба“ була Женя Котиш (до речі, напригуд мила дівчина!).

Прекрасно виконав квартет „Верховина“ пісню „Я люблю“. Особливо той рядок „бо тебе я люблю над усе“, в якому чусмо чудовий експресивний альт).

Та найбільше похвалили від висловити на адресу майстерно зіграної оркестри Джеха Зазі (кажуть, що він італієць...). Якщо це справді так, то похвалий йому подвійна за те, що так тонко відчуває красу української душі, яка говорила до нього музикою звуки.

Само собою зрозуміло, що ця замітка — не рецензія. Писати рецензії — діло спеціалістів, а висловлювати думку про музику — кожному дозволено. Адже ж музику не лише для критиків, а для людей. Звичайних людей, і їхнє слісмо важить для композитора чи не найбільше. Почуваючи себе звичайним цінителем українського слова й мелодії, майже кожен, хто вже чув нову пластинку Богдана Весоловського, може, поклавши руку на серце, порадити: післі цілоденних клопотів варто пустити патефон і відпочити, слухаючи „ВЕРБУ“.

З. Л.

В Канаді і про Канаду

Збільшити іміграцію до Канади

(АГ) У новій федеральній адміністрації Канади об'єднано в одному міністерстві три ресорти: Консультативну службу в питаннях робочої сили, Національну службу для питань затруднення і Відділ технічної та професійної допомоги. Діяльність цього нового міністерства повинна мати вирішальний вплив на рух і розвиток робочої сили в Канаді. „Хоч воно може й задумано логічно, то все ж таки рішення передати цю міністерству справи іміграції виявляє брак логіки”, — пише в монреальському часописі „Де газет” фінансовий і економічний редактор Джон Мейер. „Чи питання про допущення нових імігрантів до Канади мав би вирішувати лише попит на робочу силу в нашій країні? Такий підхід до питання виявляє не лише брак розуміння великої значення іміграції, але й відсутність моральних принципів, пов’язаних з цією важливою проблемою”.

Останнім часом болячий брак кваліфікованих сил у Канаді набирає дедалі більш загрозливих розмірів. Всякі — навіть найбільш гарячкові — зусилля, спрямовані на підвищення кваліфікації канадців, можуть дати прекрасні наслідки в майбутньому, але вони не розв’яжуть тієї наскрій проблеми негайно.

Становище вимагає того, щоб Канада спроваджувала людей з інших країн. У 1965 році колишній міністер громадянства та іміграції Нікольсон уживав у цьому напрямі енергійних заходів на території Європи і Великобританії. Однак, воно не увінчалися успіхом, тому що в 1965 році імігрувало до Канади всього-насіло 120.000 осіб. Отож, організоване робітництво домагається темпер збільшеннего напливу імігрантів, які своїми кваліфікаціями зможуть заповнити прогалини, які в цьому відношенні існують в Канаді. Якщо цей аспект має бути єдиним критерієм для регулювання по питані Канади на імігрантів і має визначати обсяг їх напливу, то тоді можна передбачати, що організоване робітництво застосовуватиме мінливу і нестійку політику, яка аж ніяк не сприяє організованому іміграційному рухові. Іміграції не треба ототожнювати з легіоном фахової підготовленої робочої сили. Часи змінилися. Тепер, крім

ДВО-ЧИ БАГАТОМОВНА КАНАДА?

Священик Об’єднаної Церкви (Юнайтед Чорч) Дж. Г. Гемблей з Вінніпегу висловив погляд, що в Канаді є половина англомовного населення, одна третина франкомовного і одна шоста ча-

праці, імігант очікує в Канаді передусім різних можливостей підвищення свого життєвого рівня, при чому він вносить свої власні моральні, фізичні і матеріальні цінності. А втім, як показує досвід, люди, що хочуть емігрувати, мають право вибирати крайні своєї майбутнього поселення. Іх треба б скоріш заохочувати, а не створювати для них перепони.

„Почавши від 50-их років — пише далі ред. Майер — іміграційний рух у Канаді постійно зменшується і внаслідок згаданих змін цей процес може набрати негативного характеру. У минулому робітництво виступало проти імігра-

ції, побоюючись, що вона позбавить його праці. Цей розповсюдженій тоді аргумент застосовується суттєвим значенням іміграції для всього економічного життя нашої рідко заселеної країни. В дальшій іміграційній політиці треба передусім брати на увагу вклад імігрантів, який позначався в усіх галузях канадського життя. Завдяки цьому вкладові за труднення зросло не лише серед імігрантів, але й серед уродженців Канади. Іміграція — це проблема всієї Канади, а не лише робітництва. Іміграційна політика повинна ґрунтуватися на встановленій лінії — без „відкручування і закручування крану”. Саме ці помилки, вчинені минулими роками, є причиною теперішніх недоліків у діяльності канадської робочої сили”.

Освіта в Канаді

(АГ) Наявність в Канаді закону про примусове початкове навчання створює часом погляд, що всі канадські діти ходять до школ. Однак дійсність аж ніяк не підтверджує цієї теорії. Її

виявив детально федеральний міністер лісництва Соя в своїй промові, що він її виголосив у Вінніпезі. В сільських районах Канади живе тепер 650.000 дітей, які залишили школи після чотирьох або й менше років навчання. Це становить 20 відсотків загальної кількості сільської молоді в шкільному віці. Найбільший відсоток занотовано в Ньюфаундленді, де він доходить до 38%, а також у Квебеку, де він становить 28%. Найменший відсоток має Онтаріо (13%). Крім того треба додати, що 64% сільського населення в Канаді закінчили не більше, ніж початкову школу.

Свящ. Гемблей проти того, щоб всюди в Канаді, поза Квебеком, обов’язувала французька мова. Поширення франц. мови, на його думку, дозволить католицькій Церкві мати контроль над системою шкільництва і етичну зверхність.

Член Комісії ДД Жан Луї Ганьйон з Монреалю запитав: „Чи ви справді вірите, що англійську меншість в Квебеку трактують таким чином?”

Свящ. Гемблей відповів, що не знає — він має на увазі всю Канаду, а не лише Квебек.

Чи Квебек не є в Канаді? — запитав Ганьйон.

Разом з постійним технічним прогресом зростає також попит на освічених, кваліфікованих людей. Незалежно від місця місії треба здобувати й всеобщі знання. Цей принцип стосується однаковою мірою сільського й міського населення. Новочасне сільське господарство вимагає чимало теоретичних і практичних знань, а також серйозної обізнаності з різними родами ґрунту, живим інвентарем і новочасними сільськогосподарськими машинами. В теперішній пору сільське господарство треба вже заражувати до професій, до яких треба науково підготуватися.

(На кого... стор. 16)

Як довго живуть канадці?

(АГ) Протягом минулих тридцяти років значно про довжився пересічний вік людини в Канаді. Найдовше живуть мешканці столових провінцій. Крім того жінки живуть довше ніж чоловіки. Ці висновки ґрунтуються на спостереженнях Домініяльного Статистичного Бюро, яке від

1931 року користувалося для тієї цілі таблицями чергових переписів населення. За цей період пересічний вік чоловіків зрос від 60.0 до 68.4 року, а жінок — з 62.1 до 74.2 року. Причин цього явища треба дошукуватися в прогресі медицини та її практичному застосуванні в Канаді. Боротьба з заразливими хворобами до вела до значного зменшення смертності серед дітей і молоді.

У зв'язку з тим треба б властиво сподіватися дальнішого зросту пересічного віку людини. Однак, таких оптимістичних висновків не можна робити з уваги на хвороби, які доводять до великого спустошення серед людей середнього й похилого віку. Притулюють навіть, що внаслідок захворювань пересічний вік людини скоротиться в найближчі роки.

Тридцять років тому, коли пересічний вік людини в усій Канаді тривав 60 років, мешканці столових провінцій жили пересічно 63.5 року, а мешканці Квебеку лише 56.2 року. Пересічний вік жінок тривав тоді 62.1 року, при чому в столових провінціях вони жили 65.5 року, а в Квебеку — 57.8 року. В наступні роки занотовано зрост довговічності в усій Канаді й то більше в жінок, ніж у чоловіків. На підставі таблиці народжень з 1961 року передбачають, що пересічний вік чоловіків в усій Канаді три відмінно 68.4 року. При цьому обчислено, що в Приатлантических провінціях пересічний вік триватиме 68.6 року, в Квебеку — 67.3 року, в Онтаріо 68.3 року, в столових провінціях 69.8 року й в Британській Колюмбії — 68.9 року. Затежінки в усій Канаді доживатимуть до пересічного віку — 74.2 року. В Приат-

Торонто — місто емігрантів

Нешодавно директор Торонтоського університету д-р Джон Кріспо у доповіді в Інтернаціональному Інституті на тему „Освіта і праця” ствердив, що в Торонто майже половина населення — не-англійського походження та що чимало талановитої молоді з-поміж того населення могло б дати чималий корисний вклад у життя Канади, але на перешкоді цьому є не знання мови. Д-р Кріспо звертає на цей момент пильну увагу відповідальним чинникам, зазначаючи, що коли Канада допускає імігрантів, то повинна тим людям дати працю і знання мови.

Як нам відомо, то вже ці роки говориться про систему перевищування працівників стосовно до сучасних технічних змін та про те,

УКРАЇНСЬКА ФРІЗІЕРНЯ
знатного торонтоського громаді
п. М. Німчука.
При вулиці Аннетт ч. 708
(рір Віллард)

ВІННІПЕГ!
Складайте всі свої ощадності у
КРЕДИТОВІ КООПЕРАТИВІ
„ВІРА“
бо там одержите від них високі відсотки і найкраще забезпечення. У випадку потреби можете дістати на догідних умовах позику зля поправи верстату праці, життєвих умов родини, завершення освіти дітей і т. п.
З правовідмінної довір’я заходьте до канцелярії Кредитової Кооперації „Віра“
804 Селкірк Аве.,
Вінніпег, Ман.

R.A.M. Automotive Repair Centre
Українська фірма
Перефабрикація моторів до авт та троїв всіх родів:
канадських, європейських та фольксвагенів
з 8-місячною гарантією.
Генеральна naprawa авт та троїв: скрипніки білів, гальма,
керівниці і т. д.
Машинова робота та зварювання.
Власник: ЮР. КУЛАКІВСЬКИЙ
32 Racine Rd. Tel: CN 1-1928
Відчинено від год. 8 рано до 10 веч.

YORK MILLS
PONTIAC LTD. PONTIAC
3501 Yonge St. ACADIAN
Toronto BIICK VAUXHALL
Укр. предст. BOGDAN LINSCH GNC TRUCKS
Res. 457-0117 GOODWILL
HU 5-7641 USED CARS

її, побоюючись, що вона позбавить його праці. Цей розповсюдженій тоді аргумент застосовується суттєвим значенням іміграції для всього економічного життя нашої рідко заселеної країни. В дальшій іміграційній політиці треба передусім брати на увагу вклад імігрантів, який позначався в усіх галузях канадського життя.

На кого покликані?

Московські окупанти України вже сорок вісім років повторюють брехню, що неволю московсько-советської системи вибрали собі сам український народ.

Все ж брехня завждиходить на поломаних ногах і скоріше чи пізніше паде в провалля. Тому її червоний окупант підсилює щораз но воюю побрехенькою. Однаке так чи інакше, але без „старшого брата“ Україна жити не може, бо так скавав Ленін — будівничий но вої московської імперії.

Якісіс Ів. Білік у „Літературній Україні“ з 24 грудня 1965 р. у статті „Від повідь фальсифікаторам“ виконує доручення московських начальників, які попали у нервовий настрій в

зв'язку з тим, що вже й західні історіографи як К. Кеніг, В. Коларз, У. Волш і ін. почали писати правду про СССР. „...Підхопивши з рук вигнанці щербату зброю наклепів та лайок, не зупиняються ні перед чим, аби в очах необізнатого західного обитавця спалюжити нашу дійсність...“ — пише московський писарчук. Він використовує свого „лобістів“ по вірнопідданій службі гнобителем українського народу як Л. Нагорну, яка перед ним, в большевицькому „Українському історичному журналі“ ч. 11 за минулій рік, намагалася виступати „Проти сучасної буржуазної фальсифікації національної політики Комуністичної партії на Україні в період Жовтневої революції“. Фальсифікація по думці большевицьких „знавців історії“ полягає в тому, що нібито „радянська влада“ не прийшла на Україну „іззовні“, а що її прийняли на 2-му з'їзді рад у Москві 126 делегатів-українців!

Большевицький „історик“ міг бы написати, що на з'їзді не 126, а 1260 делегатів було від України, патріарх витримав би все. Але чому справу ладу в Україні мав вирішувати з'їзд у Москві, а не в інші, цього большевицького „історика“ І. Білік не подає. Забув він також про те, що в Україні в листопаді 1917 р. відбулися вибори до Установчих Зборів, при чому українські національні партії здобули по

(На кого... стор. 16)

25 ц.

НА КОЖНИМ

ТУЗЕНІ ЯЕЦЬ

ЯКЩО ЗАКУПІТЕ
25-ФУНТОВИЙ МІШОК

Тепер! У кожнім 25-фунтовім мішку муки „Файв Ровес“ знайдете посвідку на 25 центів, яку можна використати при закупі одного тузена яєць. Скористайтеся з цієї оферти Five Roses Flour вже сьогодні.

Серафим Архангел

З'їзд українських журналістів

(Фейлетон)

III.

Коли редактори „Гомону України” в годину духів становили перед лицем директора „Союзівки”, п. Кваса, — він не то, що зовсім не перелякався, але навіть не перехрестився. Він був вже без сили і без чуття. Українські журналісти у перший день свого З'їзду, в день реєстрації, так йому діогодили, що він склав в душі торжественний обіт: якщо ласкава доля дозволить йому щасливо пережити цей З'їзд, він ніколи більше української газети в руки не візьме і українського журналіста на очі бачити не хоче. Він більше відчував, як розумів, що ось то перед ним стоїть нових чотирьох дорослих чоловіків, яких він десь на „Союзівці” мусить примістити тоді, коли не має місця навіть для канарка. Він стояв і ждав атаки.

А тимчасом редактори „Гомону України” вели себе так, немов би вски приїхали до власної хати. Редактор Солонника йшов в сторону пана Кваса з витягненими до нього обома руками і сердечно вітався:

— Здорово! були, пане директоре! Ми вже тут є.

— Велика радість, що ви тут є. Для мене така радість, що хоч до Різдва ще далеко, мені вже хочеться співати „Нова радість стала”.

— А бачите. Ми знали, що зробимо вам приятність.

Давайте нам наші замовлені кімнати, бо пізня пора і на час спати.

— Панове, мені прикро вак це сказати, але ваші замовлені кімнати чорти взяли.

— Що ви говорите? Які чорти?

— А ті журналісти, що раніше за вас приїхали.

— Не говоріть дурницю, пане директоре. Ви хіба спите.

— Або хіба ви дасте чоловікові заснути, — навіть перед ніч. Кажу вам ще раз, що замовлених вами кімнат німа. Інші в них вже сплять.

— Так, що ж нам тепер перед ніч бідним і бездожним робити?

— Це вже впovні від вас залежить. Я маю тут одну подвійну кімнату, в якій в час сезону всяке старе барахло складаю. Можу ще і вас там положити, коли хочете.

Редакторам „Гомону України” з обуренням мову відбравали. Жоден мельниківець, жоден двійкар, ані жоден черепівець ім так тяжко під ніс не заїгає, як іх приятель, директор „Союзівки”. Д-р Стебельський сціпив тільки зуби і процідав:

— В-е-д-і-т-ъ!

П. Квас запровадив своїх нових гостей в кімнату і тихо вийшов. Перший раз з житті не почував себе на „Союзівці” безпечно.

А тимчасом нові поселен-

ці розглядали кімнату. Вона нагадувала їм давні, молоді, ще кримінальні літа. Дивувалися, як управа „Союзівки” зуміла на американську землю перевезти і через дві світові війни зберегти обстановку ще з часів цісаря Франца Йосифа Першого. Вона вже ледве на ногах трималася. Хотіли порадувати очі бодай красою красибу, підійшли до вікна і відхілили занівісу. Коли ж була вікном, як на злість, стояла вже темна ніч, а ще й до того занавіса над вікном обірвалася і накрила всіх тімнин спіртанком.

Але нехай так! Бувало, що ще гірше було. Редактори „Гомону України” вже готові були помиритися з долею і кластися спати. Та зневеч’я д-р Стебельський підскочив, порахував всіх спершу пальцем, а потім ще на пальцях перевірив і нарівкав крикую:

— Панове, а на чому ми маємо спати? Нас є чотирьох і тільки три ліжка. Виходило б, що я, як наймолодший, мав би спати з кімось із вас на одному ліжку. А цього ніяк бути не може. Ми окружені нашими противниками, вони мене в однім ліжку з кімось із вас підглянуть, зараз все поперекручується, решту видумають і скандал готовий. Ви ж знаєте „аргументи наших опонентів”.

Мені тоді вже ані до жінки вертатися, ані на народ — Панове, рятунку! А-тентат!

ній ниві літературу і культуру плекати. Гей, пане директоре, де ви? Ходіть споди, бо вас зачордую.

Не на жарт переляканій прибіг управлятель „Союзівки”. Всі кинулися до нього.

— Скільки тут ліжок?

— А порахуйте добре.

— Чотири кіжки. Три ліжка і один фітоль, який в день сліужить до сідження, а в ніч до спання.

— Значить, ви хочете нам сказати, що один із нас має спати на цьому цератовому балбетлі. I ви є ревікуюте, як кобібрт?

— Панове! Коли ви не маєте зрозуміння для комфорту другої половини двадцятого століття, тоді я цей бамбетель заберу, а вам вставлю звичайне ліжко.

Пан директор кинув рукою і дижурна прислуза вкотила в кімнату на залізних коліщатах залізне ліжко з часів залізної доби. Тим він так перестражив редакторів „Гомону України”, що всі чим скопіше вилігнули за двері наперед, залізне ліжко, потім дижурну прислузу, а вкінці самого паня директора. Потім замкнули двері з середини на кіль, ще й підперли ногою від крісла, яку легко можна було від крісла знімати і назад закладати.

Але прийшло редакторам тієї ночі ще раз двері відкривати і порятунку просити.

Коли всі вже були в ліжку і, здавалося, поснули сном праведників, редактор Варениця нагло заметувався і голосно скричав:

— Панове, рятунку! А-тентат!

— Що сталося редакторе? Миши вам вскочила до ліжка?

— Та яка там миш! Кімната повна трійливого газу.

В кімні загорілись всі світи і всі чотири редактори, як один муж, були на ногах. В кімнаті було сиво-пресиво, а десь в куті то січала, як гайдюка, то свистала, як льокомотива, пекельна машина. Смертоносного вибуху можна було чекати кожної мінuty, ба навіть кожної секунди. Залізний бамбетель був зірвано.

— Пані Квас, виганяйте з кімнати трійливий газ і зупиніть пекельну машину.

Бо як нас єсіт зароз тут на шматки порозриває, то ми не хочемо бачити того, що ми з вас зробимо завтра.

— Успокійтесь, панове редактори. Це ж звичайна парва.

— Пара, кажете. Тоді ми вас питаемо: ми приїхали до парку, чи до готелю? І що то в куті так сичить і свистить?

— Це ж звичайний кальорифер. Бачите, кімната не сподівалася, що буде мати нічліжан, і відкрутила собі одну шрубу від кальорифера. Коли ж гаряча пара припекла кальорифер, він не витримав і вийшов пару на кімнату. Нема жодної причини робити такий рейвах. Ми це зараз напрацюємо.

Покликано механіка. Механік заткав діру в кальорифері (З'їзд українських... стор. 15).

БЛИСКУЧИЙ ТАЛАНТ ТЕАТРАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА

(Закінчення зі стор. 10)

Полтаву” в київському театрі ім. Івана Франка. Вона відтворювала виставу 1881 року. В ній востаннє в своєму житті виступив у ролі Возного Саксаганський. Останні роки свого життя Панас Саксаганський, зламаний недугою, провів у Києві, живучи на вулиці, що носила його ім’я і частково писав свої театральні мемуари.

Наприкінці театрального сезону 1934-1935 р. з нагоди 75-ліття Саксаганського було влаштовано велику ювілейну вроцістість. Але згасаючий корифей вже не відчував сили для мистецької діяльності.

18 вересня 1940 року Панас Саксаганський помер. Труна з тілом покійного була виставлена в залі Українського театру.

Іван Левадний

ЧОМУ ВАМ ТРЕБА ОЩАДЖУВАТИ СВОІ ГРОШІ В КРЕДИТОВІ КООПЕРАТИВІ

„БУДУЧНІСТЬ”

ТОМУ, що Ви кожного дня при вул. Бетирст ч. 140 від години 10-ї рано до 6-ї, а в понеділок і п’ятницю до 8-ї вечером, — можете скоро полагодити всі грошові справи.

ТОМУ, що також облегшить Вам полагодити всі справи і наш відділ при вул. Крісті ч. 83 від 5-ї до 9-ї вечером кожного дня, за віймком понеділка, а в суботу від 12-ї до 4-ї по полудні.

ТОМУ, що дійтя-студійні конти на п’ять років опроцентовуються на 5.5 процентів.

ТОМУ, що Ви дістаете 4 проценти два рази до року з рахунку Вами заощаджених вкладів.

ТОМУ, що Ви з чистого зиску одержуєте дівіденду від вплачених уділів при кінці року в висоті 4.5 процента.

ТОМУ, що Ви одержуєте позику на догідних сплатах та дешевому опроцентуванню.

ТОМУ, що Ви таєж уbezпеченні до 2,000.00 дол. на кінець нашої кредитівки, якщо Ви постійно втримуєте згадану вище суму.

ТОМУ, що це є Ваша рідна установа, що Вас скоро, відвідно і точно обслугить.

Переконаетесь, коли зайдете до нас.

„БУДУЧНІСТЬ” — КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Централі: 140 Bathurst St., Toronto 2B; EM 6-9863

Відділ: 83 Christie St., Toronto 4, 533-0244

УВАГА! На продаж три фільми. **УВАГА!**

Три повнометражні фільми на продаж:

1. „Гуцулка Ксеня” — звуковий кольоровий.
2. „Рожева Карусель” — звуковий кольоровий.
3. „Українці у Великій Британії” звук. кольор.

Зголосовуватися листовно, або особисто, на адресу:

Кредитова Кооператива „Будучність”

140 Бетирст Ст., Торонто, Онт.

Телефонувати на ч. 366-9863 до керівника кред.

кооп. „Будучність” — п. В. Куцого.

GREEN VALE DAIRIES LTD.
3156 Dundas St. W., Toronto, Ont. — Tel. RO 7-1728
УКРАЇНСЬКА МОЛОЧНА ФАБРИКА
продукує і доставляє до крамниць міста
всіх родів молоко — знамениту гуслянку — завжди свіжу
сметану — незрівані ягоди морозиво — масло —
— і незрівані ягоди морозиво — масло —
Свіжий випуск молока в прекрасних, гігієніческих
— КАРТОНОВИХ ОПАКУВАННЯХ
задовільнити найвищий побажання покупця.

CANADA

Можете отримати свідоцтво канадського громадянства в мініяюрній формі

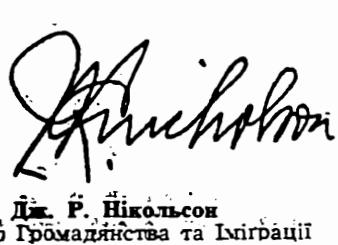
Мініяюрне свідоцтво канадського громадянства може отримати кожний канадський громадянин. Це маленьке свідоцтво, на якому є фотографія і підпис власника, є загально прийнятим доказом ідентифікації. Його можна легко носити в кишені, або в гаманці. Це зручне свідоцтво коштує два долари.

Якщо б Ви хотіли дізнатися більше про ці свідоцтва канадського громадянства, і як їх замовляти, зверніться до найближчого Суду Канадського Громадянства (Court of Canadian Citizenship). Урядники Суду радо Вам допоможуть. Якщо Вам зручніше, пишіть до:

The Registrar of Canadian Citizenship
Department of Citizenship and Immigration,
Ottawa, Ontario.

Суди Канадського Громадянства знаходяться в таких місцевостях: Moncton, N.B.; Montreal, P.Q.; Ottawa, Toronto, Hamilton, St. Catharines, Kitchener, London and Windsor, Ont.; Winnipeg, Man.; Edmonton and Calgary, Alta., and Vancouver, B.C.

Дж. Р. Нікольсон
Міністер Громадянства та Імміграції

Родинна і товарицька хроніка

В суботу 13 листопада в Домі Молоді при 120 дубут схід у Монреалі приступі та іншою п.-во I. O. Мартинюк відвідували з нагоди набуття власного дому молоду і сім'ї підприємства. При вході на залу привітали їх К. Лекар — сестра і п. П. Слободян — гостодарці несподіванки. Велика скількість гостей в гарній і мілій товарицькій атмосфері веселилася разом з панами Мартинюком, а п. П. Слободян не забув і ще про одну важливу діяльність, а саме Річну Школу при Осередку СУМ і закликав гостей зложити свої пожертви. Зібрали 54 дол., з чого призначено на ГУ 5 дол., а на Річну Школу — 49 дол. Збірку передали пані М. Шафранська і Софія Бейба. Щира подяка всім жертводавцям від гостей п. I. Мартинюк подякував всім гостям за їхню участю, а тим, які підготували її, а саме: пп. П. Слободян і О. Кондро та панама наїсердечна подяка. Ця несподіванка залишилась для нас, сказав п. Мартинюк надовго в пам'яті і ми надалі будемо старатися своїми труда віддавати для тих справ, які для нас всіх є дорогими.

Присутній

п. Ф. Андрющин, Панючка Ірина Стиранка та Ігор Сікорський вручили кітайди живих років на знак любові від всіх присутніх, голова п. М. Борсук поглякав кількох бесідників. Всі бажали новому священікові щастя здоров'я і якнайбільших успіхів. О. Ярослав Галінович подякував за несподіванку, дав любові і діти за цвіти і приобщив працювати разом для добра нашого народу і Церкви. На заклик п. М. Борсuka присутні не забули за нашу іресу. Збірку передали п. М. Борсук і пані А. Литвин, яка привнесла 20.25 дол. Поділено між три часописи по 6.50 дол.: «Наша Мета», «Новий Шлях» і «Гомін України».

Жертводавці: по 2 дол.: Марушка Е., Лесюк Н., Баскас Е. по 1 дол.: Рибак С., Борсук М., Литвин Н., Сікорський І., Федоріків І., Сахарницький І., незнаний, Штыменко І., Лесюк, Левицька Жильберт, Малірчук Н., по 0.50 дол.: Ключковський Волинськ К., Кельман, Андрющин Ф. і Кошілка П.

В суботу 28 серпня 1965 р. відбулося вінчання пана Романа Павловського і пані Олесі Гуди в Торонто. Молодят він-

чав о. Сиротинський в церкві св. о. Миколая при вул. Белнуде. Весільна гостина відбулася в укр. легіоні. На весіль-

нім привітло о. Сиротинськів проїзди молитву і побажав молодіжім всього найкращого у їх подружньому житті. На заклик п. Івана Навроцького гості зложили 32.26 дол., що призначено: 10 дол. для Юного Суму, 12.26 дол. на «Гомін України», а 10 дол. на українську радіопередачу в Єспанії. Збірку передали супівка Оля Синак і Л. Пелехатів. Усім жертводавцям щире спасибі, а молоді парі благато щастя і багатьох літ прожити.

В день патрона св. Михаїла задумали друзіки вшанувати свою чоловіків несподіванкою. До гостинного дому пана Марії і Михайла Кінчуків відбулося 5-ть Михайлів, Михайло Голуб з дружиною Марією, Михайло Горбак з дружиною Анною, Михайло Бойчук з дружиною Марусею і Михайло Ригайлів одівцеві, до них дополучились: Софрона Воробець, Петро Петришин, Андрій Поліщук з дружиною Любою. Не забуто і про нашу газету. На заклик п. С. Воробця збірку на пресфонд «Гомін України» передала пані Маруся Бойчук (2 дол.).

Всім Михайлам, Софрона, Софрона

Петром і Ангстрім з багатьох літ, а за похертву щирі подяки.

М. Б.

Друзі і знайомі панівна Івана і Катерини Козьорівських у Торонто вітали їх з 27 листопада р. несподіванкою з нагоди 20-річчя їхнього щасливого подружнього життя. Під час гостині п. Г. Артюшишин підійшов заклик, щоб передести збірку на добре, національне чи релігійне ціле. Всі зібрали 20 дол. З того призначено 20 дол. на церкву св. Покрови, а 8 дол. на «Гомін України». Усім жертводавцям щирі подяки, а саме Річній Школі при Осередку СУМ і закликав гостей зложити свої пожертви. Зібрали 54 дол., з чого призначено на ГУ 5 дол., а на Річну Школу — 49 дол. Збірку передали пані М. Шафранська і Софія Бейба. Щира подяка всім жертводавцям від гостей п. I. Мартинюк подякував всім гостям за їхню участю, а тим, які підготували її, а саме: пп. П. Слободян і О. Кондро та панама наїсердечна подяка. Ця несподіванка залишилась для нас, сказав п. Мартинюк надовго в пам'яті і ми надалі будемо старатися своїми труда віддавати для тих справ, які для нас всіх є дорогими.

Гр. Ар.

Друзі і знайомі п. Андрія Федорчука в Торонто привітали його з ім'янінами в дні 11 грудня 1965 р. вручуючи йому в дарунок образ «Відяд Хмельницького до Києва». В часі дружини гостині присутні на заклик В. Пінчака зложили свої датки на суму 25 дол., з чого призначено 10 дол. на Віковелький Фонд ОУН, 5 дол. на пресфонд «Гомін України», 5 дол. на пресфонд «Шляху Перемоги» і 5 дол. на «Слово». Всім жертводавцям щирі подяки, а п. А. Федорчуку добре здохніти на цюлю літа.

Другі і знайомі п. Павла Манухів вітали його з ім'янінами в дні 11 грудня 1965 р. вручуючи йому в дарунок образ «Відяд Хмельницького до Києва». В часі дружини гостині присутні на заклик В. Пінчака зложили свої датки на суму 25 дол., з чого призначено 10 дол. на Віковелький Фонд ОУН, 5 дол. на пресфонд «Гомін України», 5 дол. на пресфонд «Шляху Перемоги» і 5 дол. на «Слово». Всім жертводавцям щирі подяки, а п. А. Федорчуку добре здохніти на цюлю літа.

З'їзд українських журналістів

(Закінчення із стор. 14)
рифери позиченою від іншого кальорифера шрубого, бо оригінальна кудись затратилася. Вона, правда, не зовсім щільно заткала діру, — але для вентиляції залишено відкритим одне вікно.

Після цього настав спокій. Редактори поснули, — тим разом вже на твердо. Що ім снилося, трудно сказати. Редактор Варениця важко дихав, немов би не він забути газу, що його ду

шив. Редактор Солонинка зідрав з глибини душі, якби був у Зарваниці на відпусті; не бив себе руками в груди і не каявся тільки тому, що твердо спав і влади в руках не мав. Д-р Стебельський тяжко стогнав, обіймав подушку і все її до себе пригортав. А „з вільної руки шофера“ спав і наслуховував, чи не вис сирена поліційного авта, що контролює скорість авт на дорозі. А коли здавалося йому, що чує сирену, тоді цілою силою тиснув на гамульці і прокидався із сну на підлозі. Во цератовий бамбетель був великий вузький і для неспокійного сну непридатний. А прокинувшися із сну, переконувався, що це не поліційна сирена гуде, а кальорифер в куті свище. Во клятий кальорифер, хоч його й заткали, до самого ранку під-

свистував, — то тихіше, то голосніше, — як там у нью-го гарячу пару вломовували. А переконавшись, що від поліції ніякої небезпеки нема, — „з вільної руки шофера“ назад на бамбетелі драпався, пускав гамульці і іхав скорістю вісімдесять п'ять до дев'ятдесяти миль на годину з таким галасом, що аж стеля дрижалася. Аж поки знову не проснувся на підлозі. І так аж до рана.

Редактори „Гомону України“, проспавши аж до білого дня, до своєї кімнати і до підсвистуючого кальорифера привикли і кімнати міняти не хотіли, хоч директор „Союзівки“ їх це і пропонував. Бо і пошо. Бувало ще гірше. Та її часу не було.

З'їзд починав свої наради і треба було спішитися.

Оголошує нову лікувальну речовину ШРІНКС ПАЙЛЬС

Першорядна лікувальна речовина. Гемороді зникають. Вона віліковує пошкоджені тканини.

Один славний дослідник Інститут винайшов єдиний спосіб лікування. Гемороді зникають без болю. Цей спосіб полегшує свернення та незруйність упродовж кількох хвилин та прискорює лікування пошкоджених тканин.

Коли цей лік був уживаний, виявилось, що маємо в кожному випадку він полегшував біль. і що також зникали гемороди.

Найважливіше — успіш був таїній, що поліпшення тривало місяцями.

Цього досягено за допомогою нової лікувальної речовини (Bio-Dupe), яка допомагає швидко віліковувати пошкоджені клітини та стимулює ріст нових тканин.

Тепер Bio-Dupe продається як частина в супозитній формі, яка називається „Preparation H“. Пітайте за цим ліком у всіх аптеках. Гарантоване, або зворот грошей.

ДО ПРОДАЖУ

РЕСТОРАН і ТРИ АПАРТАМЕНТИ
1296 — 98 QUEEN ST. W.
Tel. 366-6126

**Accordions
PIANOS**

ВСІ РОДИ МУЗИЧНИХ ІНСТРУМЕНТИВ

Заощадіть від 30%-40%

Безпосередній імпорт.

REMEYU
помпопишиль

House of Music Ltd.

ALPHA FUEL CO.

955 Bloor St. W. — Toronto 4, Ont. — Tel. LE 2-4044

- Українська фірма опалової оліви
- 24-годинна обслуга
- Автоматична доставка
- Чищення печей та безоплатна обслуга

УКРАЇНСЬКА ФІРМА

ALASKA FUEL LIMITED

2415 St. Clair Ave. W. — Tel. RO 6-3040

доставляє найкращої якості опалову оліїву

B.A. GASOLINE & OIL

— 24-ГОДИННА ОБСЛУГА —

Головний відділ: RO 6-3040 — вночі RO 3-1502

Нічна доставка оліви — RO 7-0047

Н А П Р А В А

всіх родів особових і вантажних автомашин

Едина того роду українська фірма PARKDALE TILE & SUPPLIES

2515 Dundas St. W. — Toronto — Tel. 766-3048

Склад і продаж та інсталяція:

Плиток (Tiles) на підлоги, стіни і стелі — дикти (Plywood), лінолеуму — арбораїту — фарби та іншого.

Шини приступні. Кошториси безкоштовно!

К В І Т Я Р Н Я

УКРАЇНСЬКА КРАМНИЦЯ З КВІТАМИ «МАК»

342 Bathurst St. — Tel. EM 3-7609 & LE 3-4402

Квіти на всякі нагоди (ім'янини, весілля, похорони і т. п.)

Весільні букети за найновіший етобрами — наша спеціальність.

Доставка до дому і телефонічно поза Торонто.

INTERNATIONAL Driving School WALDI

894 College St. 691 Annette St.

Tel. LE 2-5461

Tel. RO 2-2100

Навчання в українській та англійській мовах.

10 автомашин до Вашої диспозиції • Винаймлення

автомашин для іспитів • Вিনаймлення

Спеціальність — паркування.

Справа правопису

(Інформація ч. 7)

Восьмий Конгрес КУК (9 і 10 жовтня 1965 р.) ухвалив: „Конгрес підтримує старання Комісії для впорядкування правописної практики при Об'єднанні Українських Педагогів Канади наладити правописне питання для добра українського шкільництва”.

Перший З'їзд Українських Журналістів Америки і Канади (30 і 31 жовтня 1965 р.) ухвалив: „З'їзд уважає невідкладною потребою встановлення правописних норм для всієї української преси в діаспорі. З уваги на те, що ця потреба відчувається дошкільно і в інших ділянках нашого життя — наприклад гостро актуальною вона стала у шкільництві західної Канади — З'їзд уважає необхідним негайно видання друком загальнообов'язуючого правопису. Тому З'їзд звертається з проханням до Управ НТШ та УВАН створити спільну наукову комісію для розглянення пропозицій і якнайшвидше видав-

ти друком норми українського правопису”.

Ці дві ухвали доводять, наскільки актуальною і просто лекуючою стала справа упорядкування правописної практики і як упору почала свою працю наша комісія.

Для ясності справи Організаційна Комісія для впорядкування правописної практики вважає доцільним пригадати, що воно постало як вислід 6-ї Педагогічної Конференції ОУПК в серпні 1961 р. у порозумінні з НТШ і УВАН в Канаді. Від того часу комісія зібрала огін 25-ох мовозванувців і діячів культури і подала до відома громадянству у пресі їх уривки („Інформація ч. 3, 4 і 5”), звернулася 19 червня 1962 року до централь і всіх відділів УВАН і НТШ із проханням створити наукову комісію, яка мала б виконати фахову працю упорядкування правопису, і повігрила своє звернення 21

січня 1963 р. Після довших старань Організаційна Комісія отримала від них остаточну затверджену альтернативу у жовтні 1963 р. і, згідно з проголосуваними науковими установами, запросила скласти проект унормування академічного правопису проф. д-ра Я. Рудницького (червень 1963 р.), а потім проф. д-ра О. Горбача, який свій проект закінчив у грудні 1964 р.

Технічно складна справа переписання і розмежування проекту для вжитку всіх членів наукової комісії зайняла незвичайно багато часу. Праця буде закінчена в найближчих тижнях і проект буде переданий науковим установам.

За час своєї дії Організаційна Комісія обріююдила в пресі широку інформацію.

Ми впевнені, що коли справа видання унормовано-

го правопису стане актуальну, громадянство підтримає її морально і матеріально.

Торонто, грудень 1965 р.

Організаційна Комісія для впорядкування правописної практики

ХТО ВХОДИТЬ У СКЛАД КОМІСІЇ УССР У СПРАВАХ ЮНЕСКО?

У Києві відбулося засідання Комісії УССР в справах ЮНЕСКО під головуванням голови Комісії міністра культури УССР Р. В. Бабіччука. Крім Бабіччука засідали ще: заступник міністра закордонних справ УССР А. С. Кисіль та секретар Комісії М. Я. Петраков. Комісія УССР ділиться на комітети по освіті, науці, культурі та інформації.

На кого покликаються?

(Закінчення із стор. 13)

над 75% голосів. А з цих партій і складалася Українська Центральна Рада, проти якої Ленін вислав банду червоногвардійців з Москви. Про це московсько-большевицькі історики мовчать. Замовчують вони також і те, що на скликаному на діяччя Москви в Києві 17 грудня 1917 р. в Києві з'їзді робітничих, солдатських і селянських делегатів з метою легально захопити в свої руки владу на Україні, на 2500 делегатів большевицька фракція числила всього 60 членів. Ця фракція, одержавши полічника, залишила з'їзд і подалася під охороною Москви до Харкова, щоб звідтіля прийти з бандами Муравйова-П'ятакова і, зай-

нявши столицю України, за мордувати вже тоді в січні 1918 р. кілька тисяч невинних людей українців. Така історична правда і вона не дає спокою московським окупантам і їх слугам. Але правда завжди вийде на верх, хоч як би її не старались прикривати московські „історики”.

А те, що Ів. Білик за Л. Нагорною цитує історика Д. Дорошенка, який писав, що селянство не пішло маєво на оборону Української Центральної Ради, немає значення, називати якщо б таке дійсно Д. Дорошенко писав. Відомо, що большевицька пропаганда і нерішучість Центру. Ради щодо земельної реформи і ін. справ могли негативно вплинути на діяльку частину селянства, проте це ніяким чином не давало права агресії з боку Москви супроти України і встягувати в її внутрішні справи. Не витримує критики також по-кликування Ів. Білика на В. Винниченка, що виступав проти своєї влади. Винниченко був комуністом і тому вірив, що московські комуністи поступатимуть супроти трудящих України справедливо. Тому він і виступав проти творення української збройної сили, що могла б протиставитись нападові большевиків і проти тих членів Центру. Ради, які не були комуністами і діяли на справу інакше. Але чи голос одної людини, чи незначної меншості мав би вирішувати долю цілого народу проти його волі — хай добре про те по-думають І. Білик і Л. Нагор на та ін., а тоді напевно матимуть іншу думку щодо історичних фактів збройного підкорення України Москвою. І тоді не писатимуть вони таких дурниць, що „у тяжку годину єдинокровний російський брат завжди подавав українцеві руку — підмогу”. Не підмогу, а смерть, руйну і нещастя приносив на штиках в Україну цей злочинний московський „брат”. Все те повинні собі добре затягнити російські фальсифікати історичних фактів.

Культури

шого духового об'єднання, зокрема вічно живим джерелом нашої національної освіти та суспільним центром національно-релігійного виховання цілої спільноти і всіх українських поколінь на чужині, щоб вони в пошані до нашої сєятої Церкви, до авторитету її духовних провідників, з любов'ю до рідної мови й культури, до нашого славного минулого, до всього, що рідне в цілому, могли гордо нести прапор національної особовості.

Уважаючи, що в об'єднанні всіх наших творчих і конструктивних сил вільної української спільноти поза межами України можна створити багато культурних цінностей і зберегти духовий потенціал наших національних варгостей та виконати як слід ту нашу місію, що її поклало на нас Боже Провидіння — Пленарна Наукова Конференція НТШ закликає всіх провідних діячів нашого реалігійного, культурного і суспільного життя — виступити об'єднаним фронтом в обороні української національної культури і скординованими зусиллями діяти на добро української науки, літератури й мистецтва, на добро святої української правди!

Щоб усі наші національні сили звернути на шлях захисту не тільки української культури, як головного фактора в житті нашого народу, але разом із цим і на захист національної душі української спільноти у вільному світі та на збереженні її для цілості українського народу — ми звертаємося окремо з гарячим проханням і закликом до ієрархії обох історичних Українських Церков до класи всіх зусиль, щоб зберегти не тільки українське обличчя Христової Церкви в нашему народі на чужині, в усіх її формах і характері, в її обряді, мові і в її церковній традиції, але і створити з неї тверду фортецю українства в чужому морі. Ми вважаємо, що наша рідна свята Церква повинна стати знову, як була на рідних землях, невірпнім джерелом на-

зомовляйте найновіше видання „Гомону України”, „Наречений” Оксани Керч. Ціна \$3.50, для передпл. \$3.

ПРОФЕСІОНАЛІСТИ

ЯРОСЛАВ Р. БОТЮК BA., LL.B.
АДВОКАТ І НОТАР

527A Bloor St. W.
Toronto 4, Ont.
Office: LE 3-1111
Res.: 924 - 3668

В. Ю. ДАНИЛІВ, LL.B. DR. RER. POL
АДВОКАТ І НОТАР

Заступає в справах цивільних і карних
530 Bloor St. W. — Suite 300 (pір. Блор і Бетерт)
Tel. LE 4-1414
Toronto, Ontario

МИРОСЛАВ РОМАНЮК, К.Р.
АДВОКАТ І НОТАР

Tel. EM 2-2585, EM 2-2586 — Toronto, Ont.
80 Richmond St. W. — Suite 302

СВЯТОСЛАВ ФРОЛЯН

АДВОКАТ І НОТАР

Заступає в справах карних, цивільних, спадкових
80 Richmond St. W. — Suite 302
Toronto, Ont. EM 2-2585

СТЕПАН ЗАГУМЕННИЙ — Адвокат

STEPHEN ZAHUMENY
BARRISTERS & SOLICITORS

Suite 1004, 62 Richmond St. W., Tel. EM. 6-0771

П. ДЗІНКОВСЬКИЙ

PETER ZINKO, B.A.

АДВОКАТ І НОТАР

I Roncesvalles Ave., Toronto, Ont.
Office: LE 1-1054 - Res.: BE 3-2472

ДЖОРДЖ БЕН

АДВОКАТ І НОТАР

Заступає в справах карних і цивільних,
спадкових і маєткових.

1134 Dundas St. W. Toronto 3, Ont. Tel. LE 4-8431

ГАРІ ЗАГАРУК

ZAHORUK & CUNDARI

АДВОКАТ І НОТАР

71 Bloor St. West

Tel. Office: WA 5-7776 Res. HI 7-7066

БОРИС СОРОКІВСЬКИЙ, L.L.B.

Адвокат і нотар

Barrister, Solicitor, Notary Public
2259 Bloor St. West Toronto 9, Ontario
Tel. 769-4109

АСЕКУРАЦІЯ

Авта — хати — підприємства та інше.

ІВАН ЦЕРКОВНИК

DEPENDABLE INSURANCE AGENCY LTD

567 Bathurst St., Toronto, Ont.

Phone: WA 1-9162

П. КІТ ОПТОМЕТРИСТ (ОКУЛІСТ)

Екзамінне очі і пристосування
окуляри.

465 Bathurst St., EM 6-1355

Л. ЛУНСЬКИЙ і М. ЛУНСЬКИЙ

ОКУЛІСТИ

Екзамінне очі. Дебираємо
окуляри на різні недомагання
очей. Лікуємо нервовість
і болі голови.

Говоримо по-українському.

470 College Street West

Tel. WA 1-3944

АСЕКУРАЦІЯ

ВСІХ РОДІВ

S. BROGOWSKI O.D.

окулярист (оптометрист)

екзамінне очі і пристосування
окуляри.

412 Roncesvalles Ave.

LE 1-4251

ALBERTA FUEL OIL LTD.

278 BATHURST ST., Toronto, Ont., Tel. EM 2-3224

Чищення печей та обслуга безоплатна

Увага!

ЧИСТИМО БЕЗПЛАТНО ПЕЧІ (ФОРНЕСІ) I
ДАЄМО БЕЗПЛАТНУ ЦІЛОРОІЧНУ ОБСЛУГУ
нашим сталим відборцям опалової оліви.

Замовляйте в нас оливу!

DNIPRO